

TENNISKLUBBEN HOBBY
ESKILSTUNA

A black tennis ball is positioned on a circular path that is part of a larger, stylized graphic of a tennis ball's motion. The path is a thin black line that curves around the ball. The background is a light, textured surface with a faint, larger-scale version of the tennis ball graphic.

De första 60 åren...

1940 - 2000

En historisk återblick författad av Sverre Karlsson, hedersmedlem i TK Hobby

INNEHÅLL:

Förord	3
Information	4
Organisation	5
1940-2000 Sverre Karlsson	6
Den gamla tennishallen nedbrunnen Rolf Pettersson	8
Tennisskolan på 50-talet Curt Blomqvist	9
1940-1965 Tore Ericson	10
1940-1947 Olle Eriksson	13
1948-1950 Loffe Olsson	13
1950-1951 Eric Gullberg	14
1951-1954 William Håkansson	15
1958-1963 William Håkansson	15
1954-1958 Tage Hermansson	16
1963-1966 Arne Johansson	17
1966-1990 Axel Jerlehagen	18
Kent Carlsson uppvaktas av Sörmlands Tennisförbund	21
1966-1969 Folke Wallén	22
1969-1974 Sven Garpell	22
1974-1976 Arne Axelsson	24
1976-1981 Jan Nilsson	24
Projekt ny tennishall Jan Nilsson	27
1981-1988 Tomas Victorin	29
1988-1990 Sten Wahlgren	30
1990-2000 Sverre Karlsson	33
1991-1994 Rolf Pettersson	36
1995-1997 Stig Bergh	37
1998- Staffan Ackell	37
Spelarmässiga framgångar under 90-talet	40
Våra elitserielag	41
Arrangörsmässiga framgångar under 90-talet	42
Tunakannen	43
Eskilstuna Cup	44
Svenska och Amerikanska framtidslöften	45
Europamästerskapet 1994	46
Junior-SM 1996 och våra tränare	48
Övrigt att minnas	49
Föreningens mästare, Davids-Cup-spelare, ordförande och hedersmedlemmar	50
Kent Carlsson klubbens värdstjärna i tennis	51

FÖRORD

Anledning till varför jag tagit fram denna skrift är av tre skäl.

- 1 Att ge en samlad bild över föreningens första 60 år.
- 2 Det är fåtalet av dagens medlemmar i TK Hobby som har tillgång till den jubileumsskrift som togs fram när klubben fyllde 50 år
- 3 Att underlätta för de historieskrivare som ska ta fram kommande jubileumsskrifter.

Att en förening fyller 60 år är förvisso ingen stor händelse, som när den fyller 25 eller 50 år. Men under de sista 10 åren har det hänt så mycket i vår förening som inte bör glömmas bort. Några exempel härpå är följande:

- * Totalt har våra spelare erövrat 58 svenska mästerskap, varav 20 under den senaste 10-årsperioden.
- * Vi har haft en spelare (Mattias Hellström) som gått till final i Australien Open juniorklass i dubbel.
- * Damlaget spelar i elitserien.
- * Även herrlaget har spelat i elitserien.
- * Vi har haft ett stort antal spelare som har funnits med i den upprättade världsrankingen.
- * 1994 stod vi som arrangör för Europamästerskapskval lag pojkar 16 år.
- * 1996 arrangerade vi junior-SM för flickor och pojkar 16 och 18 år.
- * 1999 arrangerade vi junior-SM för flickor och pojkar 12 år.
- * Våra egna årligen återkommande tävlingar, "klassiska" Tunakannen och Eskilstuna Cup, är tävlingar som givit och ger god reklam för klubbens verksamhet. I de båda tävlingarna har en stor del av dagens svenska elit passerat revy. (1995 segrade Thomas Johansson i Tunakannen och 1996 segrade Andreas Vinciguerra i Eskilstuna Cup klass 1).
- * Utomhus har 2 st nya banor tillkommit och inomhus har det gamla filtunderlag bytts ut mot PlexiPave.

Sverre Karlsson

INFORMATION

Tennisklubben Hobby (TK Hobby) bildades 1940. Antalet medlemmar var då ca 40 st. Klubbens allra första ordförande var Olle Eriksson, vilken också var en av initiativtagarna till att föreningen bildades. Övriga styrelsemedlemmar var v.ordf. Sven Andersson, sekr. Curt Käll, kassör Algot Westergren samt Gunnar Rosén.

Antalet medlemmar uppgår idag (milleniumskiftet) till ca 700 st, varav flertalet är ungdomar. Vår tennisskola är känd för att vara en av de bästa plantskolorna i landet för morgondagens svenska elit. Bland eliten som vi fostrat kan nämnas våra två Europamästare Kent Carlsson och Göran Bergstrand, samt Douglas Palm och Janne Norbäck vilka liksom Kent Carlsson har representerat Sverige i Davis Cup sammanhang. Kent var som bäst rankad sexa i världen (efter på grus). Utöver dessa framgångar kan också nämnas att klubben under årens lopp erövrade 10 Europamästerskap och 58 Svenska mästerskap. Framgångarna såväl nationella som internationella har givit god reklam för vår klubb, kommunen och dess företag.

Vad som gör att vi betraktar oss som en tennisklubb vilken seriöst satsar på såväl motion-, elit- som breddnivå framgår av följande:

Vår klubbidé är.

- Engagera och aktivera kommunens innevånare i alla åldrar och med olika ambitionsnivå att spela tennis eller på annat sätt delta i klubbens verksamhet
- För såväl elit som övriga nivåer skall allt efter behov ställas till förfogande lämpliga lokaler och tennisbanor såväl inom- som utomhus, samt instruktörer och tränare
- Verksamheten skall finansieras genom uthyrning av tennistider, inkomster från tennisshop medlemsavgifter, sponsring, samt statliga och kommunala bidrag m.m.

Verksamheten bedrivs genom:

- ideella insatser (styrelse, kommittéer och för speciella ändamål anlitad personal)
- anställd personal (konsulent, tränare, kanslist och vaktmästare).

Anläggning.

Klubben äger själv hela anläggningen som består av:

- Inomhus; 6 st banor (Plexipave), samlingsrum, klubbрум, styrelserum, pentry, styrkerum, duschrum, bastu, rum för tränare, arkiv, förråd m.m.
- Utomhus; 6 st banor (grus), terrass, sekretariat, förråd m.m.

Arrangemang.

Genom vår fina anläggning och på det sätt vi sköter våra arrangemang är vi flitigt anlitade och det är inte många helger på året som vi inte har gästande spelare och lag på besök.

Bland de mera uppmärksammade arrangemang vi svarat för och fått mycket beröm för i massmedia och av spelare och ledare kan nämnas:

- Den årligen återkommande Tunakannen (startades 1940). I denna tävling har en stor del gårdagens och dagens svenska elit passerat revy. Nämnas kan bl.a. Stefan Edberg, Mats Wilander, Anders Järryd, Magnus Gustafsson, Jan Gunnarsson, Thomas Johansson och Andreas Vinciguerra.
- En annan årligen återkommande tävling är Eskilstuna Cup (startades mitten av 80-talet). Tävlingen är en av de största i landet med internationellt deltagande för 13-,14- och 15-åringar.
- 1994 stod vi som arrangör för Europamästerskapskval för pojkar 16-år. Deltagande länder var; Vit-Ryssland, Finland, Storbritannien, Norge, Ryssland, Ukraina och Sverige.
- Vi har också varit arrangör för Kings Cup och ett antal svenska mästerskap.

TK Hobby organisation

Ordförande		Sekreterare
Vice ordförande		Vice sekreterare

Verkställande utskott		
-----------------------	--	--

Kommittéer:

Övriga funktionärer och anställda:

Ekonomi och utredning		Revisorer (2 st)
Ordförande		Revisorssuppleanter (2 st)
Suppleant		

Anläggning		Valberedning (3 st)
Ordförande		
Suppleant		

Tävling och elit		Veteranklubb
Ordförande		
Suppleant		

Junior och ungdom		Damklubb
Ordförande		
Suppleant		

Marknad		Konsulent
Ordförande		
Suppleant		

Medlem		Tränare
Ordförande		
Suppleant		

Utbildning		Kanslist
Ordförande		Vaktmästare
Suppleant		

TK HOBBY

1940-2000

Sverre Karlsson

När jag kom till Eskilstuna i mitten av 60-talet visste jag inte som mycket om tennis. Mitt förflutna var som aktiv och sedermera som ledare inom fri idrott. Jag började själv spela tennis så smått på utebanorna vid Tunavallen och inomhus i den gamla tennishallen vid Västeråsvägen. Tennisintresset väcktes allt mer och till slut hade jag alltid tenn racketen med mig på mina resor som marknadschef vid FFV. Tennisintresset bland våra kunder var också stort och det var många trevliga duster som utkämpades med åtföljande middagar.

I början av 70-talet var det dags för mig att göra debut i TK Hobby styrelse. Ryktet att jag varit ordförande i Karlstads-Göta samt i andra klubbar hade kommit TK Hobby styrelse till kännedom. Min uppgift inom Hobby var som ordförande i marknadskommittén. Denna post hade jag ända fram till början av 1977 då jag var nära att förolyckas i en bilolycka.

Då jag själv inte kunde spela tennis under en längre tid hjälpte jag på avstånd till med uppgifter för föreningens räkning. Bland annat fick jag i uppdrag av den dåvarande ordförande och arbetskamraten Jan Nilsson att skissera en för klubben lämplig organisation. Den vi kom fram till är den vi har i dag. Jag fick också under konvalescensen tid att tänka över vissa saker. Bland annat vad är det som gjort att Hobby under årens lopp fått fram så många framgångsrika spelare. Jag kom då fram till följande:

** Bra ledare och tränare.*

Från det att klubbens bildades fram till tidpunkten för mina tankar (1977) hade klubben haft starka styrelser och duktiga tränare.

** Stort tennisintresse.*

Tennisintresset var stort i regionen i förhållande till vad jag upplevt på andra håll.

Med hjälp av lokalpressen såg styrelserna till att klubben syntes. Våra spelares framgångar bidrog starkt.

** Andan i klubben stor.* Styrelserna höll en hög "profil". Arrangerade fina tävlingar, såväl externa som interna. De interna bidrog till att medlemmarna fick möjlighet att känna varandra mera ingående.

Det har förflutit ytterligare ett stort antal år sedan jag kom fram till ovanstående. Vad har då hänt därefter? Jo, i stort sett samma som under tidigare år. Dock har tillkommit att vi 1980 fick en helt ny tennisanläggning med 6 inne- och 4 utebanor. Ytterligare 2 utebanor kom till i samband med att vi stod som arrangör för Europamästerskapskval för lag pojkar 16 år.

Den större anläggningen har medfört att verksamheten ökats väsentligt i förhållande till tidigare. Detta gäller såväl underhållet av själva anläggningen som den aktiva verksamheten.

Ett omfattande arbete har nyligen genomförts vad gäller beläggningen på banorna inomhus. Det gamla filtunderlaget har ersatts av Plexipave.

Aktivt har vi skördat många fina framgångar i såväl mästerskap, som seriesammanhang och turneringar.

Antalet erövrade svenska mästerskap är imponerande stort.

Andan i klubben har allt sedan den bildades varit mycket stor, såväl inom styrelse, som bland de aktiva och övriga medlemmar. Före detta styrelsemedlemmar, föräldrar och anhöriga till våra spelare har lojalt ställt upp och hjälpt till i olika sammanhang.

1989 gick jag i pension från mitt arbete vid FFV Huvudkontor. Jag trodde då att det skulle bli svårt att anpassa mig till detta. Vakna på morgonen och i stort sett inte veta vad man skulle ta sig till. Så blev inte fallet. Jag är alltså jämt i farten och hjälper klubben i olika sammanhang bl.a som redaktör för klubbtidningen "Bollträffen", i avtalsfrågor och som ordförande i kommittén för Tunakannen.

Som redaktör för klubbtidningen har jag fått tillfälle att träffa och prata med klubbens medlemmar, från de yngsta till de äldsta. Att det varit angenämt torde framgå av att jag fortfarande håller på. En sporre har varit att få följa våra unga spelares framsteg på och utanför tennisplan.

Jag har medvetet inte nämnt några namn, därtill hänvisar jag till vad respektive ordförande har skrivit om. Det finns dock tre personer som jag personligen vill framhålla, som jag lärt känna som stora personligheter till stor glädje för TK Hobby.

* Rolf Pettersson. (ordf. 1991-95) Har varit med allt sedan klubben bildades, fortfarande aktiv och en stor tillgång för klubben i olika sammanhang. En gentleman på och utanför planen. Jag håller med vad redaktör Axel Jerlehagen skrev om Rolf i jubileumsskriften när TK Hobby fyllde 50-år, "Han är Mr.TK Hobby!"

* Jan Nilsson. (ordf. 1976-81). Enormt bra ledare som bl.a drev igenom den nya tennisanläggningens tillkomst, samt tog fram en ny organisation och nya stadgar.

* Gunnar Morell.. Har under många år med framgång varit mannen bakom Tunakannen. Genom sitt engagemang i Svenska Tennisförbundet känner han de flesta av våra i Sverige högt rankade spelare och lyckas få dem att ställa upp i tävlingen. För mig lätt att samarbeta med "Håller vad han lovar".

Fasaden på den gamla tennishallen på Västeråsvägen.

DEN GAMLA TENNISHALLEN NEDBRUNNEN

17 år efter det att TK Hobby tagit sin nya tennishall vid Vagnmakarevägen 6 i besittning brann den gamla tennishallen vid Västeråsvägen ned. I föreningens klubbtidning "Bollträffen" skrev Rolf Pettersson i april månads 1997 nummer följande:

Utan överdrift kan vi säga att grunden till välståndet i vår tennisklubb gick upp i rök lördagen den 15 mars 1997. Då brann den gamla tennishallen (nuvarande badmintonhallen) på Västeråsvägen ned till grunden. Varför jag är så säker på detta mitt påstående, vill jag utveckla med en liten historik över tennisen i vår stad, som visar tennishallens betydelse.

Gunnar Stenningers pappa byggde hallen.

År 1927 byggdes den gamla tennishallen på Västeråsvägen. Redan 1922 bildades Eskilstuna Tennisklubb med ca 100 medlemmar. Det var då den enda tennisklubben i staden. Tennisen var vid denna tidpunkt en sommarsport och man saknade möjligheter till inomhusspel. Därför beslutade man sig för att bilda AB Eskilstuna Tennishall. Frej Klemning ritade anläggningen, han var också ordförande i tennisklubben just då.

Byggnadsfirman Hansson & Svensson fick uppdraget att bygga hallen. Den innehöll en tennisbana med läktare för ca 400 åskådare. Själva byggnaden för tennis spel var 36,5 meter lång och 19,5 meter bred med en högsta höjd på 9,5 meter. Därutöver fanns i byggnaden omklädningsrum, en ganska stor entré med en trappa upp till läktaren, förrådsutrymme och en lägenhet på två rum och kök för vaktmästare.

Dessutom fanns en källarvåning med pannrum och bland annat en stor källarlokal under hela tennisbanan, som vid den tiden hyrdes ut till Bergströms Tivoli, som lager för tivoliutrustning,

med bland annat karuseller och mycket annat. Vid sidan av Tennishallen bakom Statoil-macken låg två stycken en-tout-cas banor för utomhusspel. Under 1930-talet började andra grupperingar intressera sig för tennis och det bildades en sektion inom IFK. På Tunavallen fanns också två tennisbanor för utomhusspel. Under vintertid hyrdes dessa tider ut i Tennishallen i mån av ledig tid.

TK Hobby bildades 1940.

Under sommaren 1940 växte sig en önskan att bilda en speciell tennisklubb istället för tennissektionen inom IFK. Den 29 juli 1940 blev födelsedatum för TK Hobby. Det var mitt under andra världskriget, som några eldsjälar fattade det för oss så viktiga beslutet. Utan Olle Eriksson, pappa till nuvarande klubbmedlemmen Torkel Formark, hade aldrig dessa planer verkställts. Olle E. Valdes till klubbens ordförande och den som såg till att klubben utvecklades på ett riktigt sätt. Nämnas bör också Curt Käll, en av klubbens bästa och mest framgångsrika tennisstjärna, valdes till klubbens första sekreterare. Curt Käll ses fortfarande flera gånger i veckan i vår nuvarande tennisanläggning, spelandes veterandubbel med stor framgång.

Olle E. Började köpa aktier i AB Eskilstuna Tennishall.

Redan 1945, fem år efter klubbens bildande, började Olle Eriksson köpa aktier i Tennishallen. Olle blev ordförande i aktiebolaget och TK Hobby blev med ens den ledande tennisklubben i Eskilstuna.

Ingen kunde väl då räkna med den ofattbara betydelse för oss idag, som Olle E. och andra i 1945 års klubbledning genom sitt agerande gav dagens tennisspelare i Eskilstuna

TENNISSKOLAN PÅ 50-TALET

Varför jag tagit med nedanstående artikel, som är hämtad från TK Hobbybladet nr.5-1956, är att den kan vara av intresse för dagens unga tennisskoleelever och deras anhöriga med flera att ta del av. Artikeln är i sin helhet ordagrant avskriven.

”NYBÖRJARTENNIS

Sedan flera år har Hobby bedrivit nybörjartennis. Denna form av tennissportens utvidgning och popularisering har år från år tagit fastare form och intresset för densamma går stadigt uppåt.

När Hobbys styrelse hade sitt ordinarie möte före innesäsongens början, föreslog Uno Collin och undertecknad att nybörjartennis skulle få 6 timmar till sitt förfogande, mot förut 4 timmar. Förslaget gick igenom, Uno och jag hade genialiskt räknat ut att vi i lugn och ro skulle få gå och pyssla med några blivande Davidssonare pr.tim. Därav blev intet. En söndagsmorgon ser ungefär ut som följer.

Halvvaken kommer jag upp till Tennishallen kl.8.00 (usch mitt i natten), där möts jag av ett förskräckligt smattrande. Det är mellan 15-20 flickor och pojkar som gör sitt bästa för att väggar skall vika och jag skall vakna. Tur att Olle Eriksson inte har sett hur illa hans kära hall blir behandlad. När jag med risk för eget liv trängt mig in bland svängande rackets och flygande bollar, går det åt en god stund att anteckna var och en, samt ta upp avgifter för tim. Ett himmelrike för en sekreterare, platsen är ledig. Sedan kommer konststycket att jämka ihop vildbasarna, så att alla får lite vägg att slå mot. Det finns 15 bås plus 1 dörr. Så få som bara 15 pr. tim har det hittills aldrig varit någon gång. Det är flera som får samsa om dörren. Nu drar det ihop sig till instruktion. Skyndar jag mig riktigt, hinner jag ge var och en några råd och tips, som, hoppas jag, skall ge dem möjlighet att träffa bollen några fler ggr. Klockan väntar inte och inte heller nästa grupp, som sitter på läktaren, ivriga att få komma ner i hallen och släppa lös sin energi på de stackars ”skalor”. Så ungefär är mina 4 tim. på söndagsmorgonen. Jag har hunnit vakna och bli trött på nytt. Nästa söndag är ledig för min del, då är det Unos tur att vara morgonpig. Skönt. Någon kanske frågar hur det blev med de 2 andra tim.? Dessa har vi givit till våra största löften från nybörjartennis. 1 tim. på söndag 12.00-13.00 disponeras av ungdomarna själva, men de ”plågas” av Bo Sigrå på torsdags em. i stället

Planeringen för nybörjartennis har varit att de yngsta och de som är rena nybörjare, skall börja kl. 8.00 varefter svårighetsgraden skall ökas för varje tim. Detta har vi nog i stort sett kunna följa, men vårt största problem är hur vi skall kunna få plats med alla som vill försöka sig på den svåra konsten

att träffa en boll med en rackets. Sedan starten den 2 sept. Har nybörjartennis besökts av 110 st intresserade ungdomar. 60 st på söndag (4 tim.) är egentligen max. vad vi kan ta emot. Med andra ord; Nybörjartennis har redan vuxit oss över huvudet. Ett av våra mål tror jag därigenom att vi nått. Tennissportens bredd och popularisering är på stark frammarsch. Mål nr 2 är att så småningom få fram en topp som kan försvara Hobbys färger. En sak är klar, att det är oerhört svårt att både få fram topp och bredd. I vårt fall måste nog erkännas att toppen än så länge får stå tillbaka för bredden. Tid och utrymme räcker inte till. Vi skulle behöva minst 1 tim. till. Därmed inte sagt att vi saknar topp bland våra nybörjare. Om de tillåter uttrycket. Sådana namn som Lena Burman, Ingrid Stafström, Tommy Lindblom och Christer Rigö kommer säkerligen snart att tala om sig. De har förresten redan varit med i några ungdomstävlingar. Som uppmuntran har de på Södermanlands Tennisförbunds bekostnad fått delta i Bill Lufflers 5-dagars tenniskurs, som hölls i Katrineholm. Bill var mycket nöjd med dem. Spec. Christer Rigö skall vi hålla ett öga på. Kommer den grabben i fortsättningen visa lika stort intresse som hittills, har vi en storspelare bland oss. Hans slag skulle de flesta av oss vilja ha. Ålder 11 år! Vad månne bliva?

Jag vill passa på och be Hobbymedlemmar om ett handtag när det gäller nybörjartennis. Skänk oss Dina gamla bollar, vi behöver dem, våra är det knappast någon ludd kvar på. Du kanske också har någon gammal rackets till överlopps åt oss? Tackar. Var inte rädda att skicka upp Era ungar till oss, ”dörren” är stor. Vi har ungdom från 9 år och uppåt.

Om Ni tycker det är besvärligt att börja så tidigt på söndagsmorgonen som t.ex. 8.00 tror jag att Ni om några år anser att det var värt besväret. Vi skall göra vårt bästa för att Era flickor och pojkar skall få en riktig idrottsuppföstran och ett sunt fritidsintresse.

med tennishälsningar
Curt Blomqvist ”

Ett besök i dagens tennisanläggning vid Vagnmakarevägen är att rekommendera. När de unga tar banorna i besittning då är det liv och rörelse. I detta hänseende är det ingen skillnad mot förr. Däremot är det stor skillnad när det gäller tillgång till banor och utrustning.

TK HOBBY

1940-1965

Tore Ericson

Detta är en djup allvarlig artikel. Skulle läsaren uppfatta någon passus som skämtsam och raljant, bör han eller hon fördjupa sig i innehållet och söka utröna vari det allvarsamma ligger.

Uppväcks under läsningen läsarens vrede, bör han eller hon göra ett uppehåll i läsandet för att därvid komma till klarhet över det som uppväckt vreden självfallet inte har någon adress till just honom eller henne.

Ter sig artikeln för läsaren likgiltig, bör han eller hon minnas sanningen i Goetes ord, som utgör mottot för detta bidrag.

*Mycket går förlorat i världen,
därför att man allt för hastat
ger det förlorat.*

Initiativtagaren till denna skrift, är också inspirationskällan till denna artikel. Samma källa har också givit mig det direktivet att skriva denna artikel utan att bygga på sakinnhållet på några föregående källstudier. Inlägget blir därför en subjektiv formad deklARATION av minnen och intryck från Hobbys tidigare år, återgivna i stundens irrationella känslöyra och valda inte efter metodisk plan, utan utgörande en blott allt för anspråkslös rapsodisk kavalkad. Därtill fogas först ett försök till en analys av vad det var som gjorde en hobby till Hobby. Slutligen riktas en flammande appell till dem som nu bär ansvaret för det som om tjugofem år skall nagelfaras eller glorifieras.

Mina första intryck av Hobby var blandade. Det allra första negativt. Det intrycket drabbade mig redan medan Hobby var IFK.

De initierade förstår därvid, att jag lärde känna de människor, som sedermera kom att innebära Hobby, medan de ännu bedrev tennisen inom IFK:s tennissektion. En enda får klä skott för detta intryck. Han uppträdde som motståndare till mig i en tennismatch. Jag tyckte han var en urusel tennisspelare. Men tennisens logik har sina egna lagar och de överträffade då som nu min värderingsförmåga. Och den logiken brukar man ge form i följande ord: den tennisspelaren är bäst, som sist slår bollen över nätet inom banans begränsningslinjer. Det är en barock tes, men den är riktig. Jag förlorade naturligtvis matchen. Men min motståndare, Ingemar Sundin, visade senare som indrivare på Elverket sådan förståelse att han är förlåten.

Den rent föreningsmässiga kontakten präglades som det mest övriga inom Hobby på den tiden, av kontakterna med en viss herr Olle Eriksson. Som tennisspelare var han Ingemar Sundins motpol. Han hade en för flera hundra kronor förvärvat backhand, som ett förkrossande vapen – för honom själv! Som domare var han konsekvent intill perfektionism. Han dömde aldrig en boll förrän han avlyssnat publikens reaktioner. Applåderade publiken dömde han bollen rätt; Suckade publiken dömde han bollen fel. Det var en konsekvens med mycket förbryllande resultat. I synnerhet sedan några illvilliga människor börjat spekulera i denna domarens konsekventa syn på domaruppdragets utövande.

Som ordförande var Olle Eriksson parlamentariskt obesmittad. Det var aldrig fråga om någon formell rätt, endast en saklig sådan. Och den sakliga rätten ligger ju alltid i ordförandeklubbans väldiga oväld. Också i det hänseendet levde Olle Eriksson konsekvent. Hans telefonsammatråden är legendariska. Aldrig har så många olika uppfattningar och åsikter på ett så skickligt sätt sammanvägts (politiskt språkbruk som inte går att översätta) än i Olle Erikssons tolkning. Häpenheten över skickligheten var emellanåt förstummade, ibland mycket högljudd. Särskilt högljudd under den tiden, då "Chigago-Nisse" och undertecknad var kontaktmän mellan "de många hundra" och "de mäktiga sju".

Styrelsemötena hölls på den tiden i Skandinaviska Bankens styrelserum. Hobby levde

redan tidigare på solid ekonomisk grund! Kanske var det detta som utgjorde bakgrunden till att det alltid spelades poker i samband med styrelsesammanträdena. Jag avböjde alltid delta-gande, då jag saknade nycklar till de några trappor ner liggande kassavalven. Jag ångrar det i dag. Ty på Olle Erikssons 50-årsdag spelade jag för första gången kort med några gamla trätobröder i Hobby – och vann!

Jag har lovat att inte göra någon namnför-teckning av den här artikeln. Därför kommer inte så många av namnen att passera revy. Ingemar Sundin fick komma med på grund av hans blott för sent visade välvilja. Olle Eriksson därför utan hans namn skulle någon artikel över huvud taget aldrig ha varit möjlig. Ty utan Olle Erikssons eminenta förmåga att få allt precis som han ville, skulle aldrig hobby blivit Hobby. Och Olle fick alltid som han ville. Endera därigenom att det beslutades som han ville, eller också en följd därav att han ville det som beslutades. Så enkelt var det på den tiden. Trots Nisse Larsson, "Sasa" Andersson, Landemar och alla de gamla bataljhästarna, Loffe Olsson inte att för-glömma. Han var utrustad med klubbens jäm-naste humör – arg jämt!

HOBBY – EN LIDELSE

Vad var det då som gjorde hobbyn till Hobby? Jo, det var entusiasmen, tennisentusiasmen, ja det var mer än så, det var lidelse. Men en lidelse inte endast grundad på en önskan att ta livet av Eskilstuna Tennisklubb, utan också fotad på den stolta devisen att sprida tennisen ut bland större och allt bredare befolkningslager. Om den saken talades det aldrig på styrel-sesammanträdena. Men jag vågar säga, att vid varje sammanträde fattades beslut i avsikt att förverkliga det ädla syftet.

När detta uppnåtts i sådan grad, att med-lemsmatrikeln började anta karaktären av en telefonkatalog, då började det jäsa i de djupa leden. Spelarna mellan 100 och 200 – eller hur många vi nu var – krävde tävlingsupp-gifter. Men inte ens Olle Eriksson ordförandeklubba kunde lösa problemet. Så här efteråt när brottet är preskriberat, vågar man väl avslöja, att ett par fula fiskar i Herr Ordförande närmaste omgivning lät anonymt publicera en kontant betald annons med ungefär följande innehåll.

"TENNISINTRESSERADE – kallade till konstituering av en ny tennisklubb i Eskilstuna, meddelas härmed att det konstituerade sammanträdet uppskjutits. Nya personliga kallelser utgår senare".

Naturligtvis hade ingen enda människa tidigare kallats till sammanträde. Och inget sådant sammanträde hölls. Men vi, som var ansvariga för annonsen, gladdes oss hjärtligt som obarm-härtigt åt de kval som vi förstod att Olle led.

EN UPPKÄFTIG EN

Jag måste här få sticka in några rader om kämpar som på sitt sätt bidrog högst väsentligt till att Hobby verkligen blev den klubb, som den nu blev. K.H. Artberg – mannen utan forehand, sades det, men med en backhand så fint anlagd, att han på den alltid kom i fin nätposition och därifrån avgjorde matcherna. Curt Käll, som kom som ett brev på posten från Katrineholm och var Eskilstuna "Lacoste" – slagmaskinen utan fel. Lage Almhagen – med ett självförtroende som en stormästare i schack (Värre finns inte!). Gun Artberg, som ensam men målmedvetet kämpade sig fram till DM-vinst.

Får jag också nämna två "utsocknes", Rolf Gejroth, en tennisspelare av format och Gösta Johnsson, en kämpe som ingen annan. Jag har beskyllts för att känna svaghet för den upp-käftige Södertäljespelaren. Låt mig här skriftligt få erkänna att den beskyllningen är alldeles riktig. Han representerade något av det finaste i en idrottsmans arsenal: viljestyrka. Visst kunde han vara besvärlig. Som t.ex. när han började en DM-turnering med två fotfel. Eftersom jag satt i domarstolen, så blev det också 0-15, varpå Gösta Johnsson kommenterade lika typiskt som väntat: "Å, fan är det du som dömer!". Det var det!

GE OCH TA

Det var en anda av "ge och ta" med nästan vilka medel som helst. Vi kunde sitta nätter igenom och berätta spökhistorier i konst-muséets park, till dess att ingen vågade gå hem förrän det ljusnat på. Det sistnämnda bl.a. vid ett besök av den inte obekante tennistränaren Sucksdorf, som visade sig vara en så eminent spökhistorieberättare, att en vilt främmande människa dök upp ur en buske några meter från det bord vi samlats kring. Men spökerna

regerade aldrig sammanträdena. Dessa var visserligen emotionellt laddade, men aldrig osakliga. Bortsett från de manipulationer som bedrevs med lappar under och över borden, korridorpolitik eller andra tekniska finter. Jag vågar dock säga, att inget rackartyg gjordes av elakhet: Bara av övertygelsens lidelse att så, just så, kosta vad det ville, skulle beslutet bli. Aldrig har det gamla jesuitmottot "ändmålet helgar medlem" varit mer levande än i de sammanhangen.

Vetskapen härom utgjorde den säkraste garantin för att kärnan alltid var frisk. Ränkspelet var aldrig personligt; alltid sakligt och motiverat.

När Hobby växt sig starkt, bad jag få lämna klubben. Av någon anledning resterade jag inte i medlemsavgifter och fick orlovssedel. Jag tyckte att jag, den tid jag hade till övers för tennis, den kunde jag offra på Eskilstuna Tennisklubb. Jag skall här icke uttala mig om i huru hög grad detta negativt påverkade Hobbys medlemsantal. Jag vet bara att ETK blev allt mindre och allt kraftlösare, sedan jag blev ordförande i den klubben.

Efter mitt avfällingsskap kom omsider nya kvastar att sopa i gamla trädgårdar. Jag känner inte mycket till den epoken. Endast att det kom mycket spelstarka herrar dit, av vilka jag hade en särskild faiblesse för en liten vältränad dalmas lystrande till namnet Bo Sibra. Därmed gick Hobby in i tävlingsepoken, som kanske inte blev så lång, men med en lyskraft över vida fält. Ragnar Lewin ansågs väl vara en större talang. Men enligt min mening var Sibra den bättre matchspelaren; metodisk, målmedveten, behärskande det han begagnade på ett sätt som ställde mycket högt rankade spelare inför övermäktiga uppgifter.

Av de egna produkterna, framsprungna ur den gamla andan, var väl Tore Fogelström och Rolf Pettersson de största glädjeämnena. Låt mig förarga, vem det nu biter på, om jag betecknar Fogelström som motsvarigheten till Lewin och Rolf Pettersson till Sibras "dubbelgångare". Bägge dessa Hobbyprodukter hävdade sig gott, framförallt i juniorsammanhang.

HAR NI ROLIGT?

I en jubileumsskrift, utgiven av Köpings idrottssällskap, för några år sedan, hävdade jag, att vi hade roligare inom idrotten förr. Får jag dagens generation tennisleddare och tennis-spelare ställa frågan. Hur roligt har ni nu?

Ibland har jag känslan av, att det som framförallt saknas i dagens föreningsliv, det är glädjen. Glädjen att göra det lilla något större, det något större bara ännu större. Och så tror jag – men här kan jag inte uttala mig med några erfarenheter från just Hobby – att meningsutbytena när det någon gång övergår från surmulen tjurighet till öppet ordbyte inte byggs upp av det flammande patos för saken som präglade den tidigare generationens sätt att slåss för sina idéer. Typiskt gammelmanstänkande? Ja kanske det. Men, handen på hjärtat, skvallrar inte de täta bytena på förtroendeposterna numera om brist på hängiven glädje och övermått av småskuren stingslighet.

Ingen i Hobby behöver – av nämnda skäl – känna sig träffad. Men det skulle glädja mig, om ni ändå känner er träffade och sätter er ner i stilla självrannsakan. Kanske ska ni då komma till samma visdomsgrad som jag själv, präglad i tesen; bli aldrig arg, det är bara du själv som mår illa av det.

Mera idealitet, mera generositet i frihetslidelsen, mera kampanda och mindre dåligt humör kan skapa utmärkta resultat med framförallt gör idrottsrörelsen till vad den innerst skall vara; ett utlopp för den kämpanda, som inte ser till personen utan till saken.

Aldrig har vi haft bättre ungdom än i dag!
Aldrig har ungdomen haft det bättre än i dag!
Aldrig har tennisen haft större möjligheter att vinna mark än i dag!

Gå till uppgiften, med helig ilska för saken, men som goda vänner från sammanträden och tennisbanor. Då kommer ärans sol åter att lysa med guldkräft; min hobby är Hobby!

Olle Eriksson

Ordförande 1940-1947

Mitt under brinnande krig ute i Europa, närmare bestämt den 29/7 1940, så beslöt tennisintresserade i Eskilstuna att bilda en ny specialklubb för tennis. Detta skedde i Skandinavbankens direktionsrum vid Fristadstorget, där E-a Sparbank har sina lokaler. Namnfrågan beredde en del bekymmer och många förslag diskuterades och förkastades, innan man fastnade för TK Hobby, som skulle betyda, att tennisen skulle bli ett fritidsnöje, en hobby för medlemmarna. Ett kvickhuvud hade föreslagit namnet Poker, då många av de närvarande hade stort intresse för detta ädla kortspel, men förslaget förkastades med knapp majoritet. Och så här såg den första styrelsen ut: *Ordf.* Olle Eriksson, *v.ordf.* Sven Andersson, *sekr.* Curt Käll, *kassör* Algot Westergren samt Gunnar Rosén. Undertecknad satt sedan kvar som ordförande fram till årsmötet 1947, var sedan revisor i många år och har allt sedan förvärvat av Tennishallen 1945 varit ordförande i dess styrelse. Inom TK Hobby har jag dessutom sedan flera år tillbaka haft det föga avundsvärda jobbet att vara ordförande i valberedningen. Sven Sassa avgick samtidigt som undertecknad ur Hobbys styrelse och ur Tennishallen först i år. Han var en suverän bas och spexmakare för klubbens årsfester och sammankomster under de första åren. Curt Käll och Algot Westergren har varit flitigt engagerade i både Hobby och Tennishallen under alla tjugofem åren. F.n. är Käll kontaktman och Westergren fruktad revisor såväl i Hobby som Tennishallen. Och nog fanns det många arbetsuppgifter för den första styrelsen och mycket energi lades ner på att förverkliga alla de idéer och förslag, som man ansåg borde realiseras. Utan att göra anspråk på någon fullständighet, så erinrar jag mig bl.a följande:

Korptennisen:

Ärvdes av IFK:s tennissektion, där den startades redan 1937, just av oss, som nu var styrelse i Hobby, Kuriren har alltid varit en förstående och generös medarrangör.

Tunakannan:

En måndagslunch år 1941 satt Algot W. Och jag i bastun och pratade tennis med klädesdirektören Eric Skoglund. Om han skänkte en kanna, så skulle vi göra en tävling. Sagt och gjort på lördagen samma vecka startade första Tunakannan.

Julkaggen:

Året därpå 1942 var det dags för klass 4 spelarnas egen handicaptävling. Livligt deltagande och fortfarande "still going strong".

Blå-vita:

Här mönstrade så gott som alla klubbens medlemmar i en jättelik lagtävling, där antalet matcher kunde stiga till ett hundratal.

1942 anordnade vi vårt första SM inomhus för oldboys med Jotte Söderström som vinnare och 1944 hade vi junior-SM utomhus. då Bertil Blomqvist vann, men vi hade Rolf Sjöström och Rolf Pettersson i semifinal. Dessutom Gunhild Ericsson i flickfinal. Inte dåligt tyckte vi av en så ung förening. Och ännu gladare blev man, när Rolf P. Något år senare blev svensk juniormästare i dubbel ihop med Sven Davidsson.

Men de största insatserna var väl dock anläggandet av tennisbanorna vid Tunavallen 1945, men det är ju en annan historia som Kipling sade.

Loffe Olson

Ordförande 1948-1950

När man som jag, under några år varit offside med tennisen känns det skönt att tänka tillbaka på tidigare år då man väl mer eller mindre stod mitt i brännpunkten för Eskilstuna och kanske Sörmlandstennisen.

Härliga år detta när Hobby bildades och tiden efter. Entusiasmen för klubben kände nära nog inga gränser alls. Det var aldrig fråga om att neka till något som helst uppdrag antingen man skulle gräva grusgångar vid banorna eller stå som ledare för någon tävling. Det var tiden då grabbarna grät om dom skulle åka ur styrelsen på grund av bristande effektivitet, det var då styrelsemötena kunde dra ut till morgonsidan för det var så många åsikter om klubbens bästa och om man skulle spara en tia här och där. Vi hade då anlagt banorna vid Tunavallen.

En av mina uppgifter var att på bästa sätt krångla mig in i distriktsförbundet för att även vi skulle ha representation och på bästa sätt bevaka våra intressen där. Det arbetet blev långvarigt.

Korporationstennisen var en av våra omhuldade tävlingar av den mångfald som vi varje år arrangerade. Vem av äldre hobbyiter minns inte blått mot vitt. Det var en tävling där det hejades friskt och man måste nog även tillägga ganska fritt. Vi spelade även mot klockan. Detta var att nämna två av våra många officiella som internationella tävlingar.

Här ovan nämnde jag att entusiasmen var stor och det är det minsta som kan sägas. Tänk vad arbete Olle E-n, William H-n och Sassa m.fl. lagt ner under dessa år och senare Bengt L. (den lille), Folke W-n och Curt Käll och det är med all säkerhet en hel del som skulle nämnas. Ja de har sannerligen varit duktiga.

Nyrekryteringen bland de yngre var en av de kära saker vi sysslade med. När tennishallen hade inköpts började vi ganska omgående med ungdomstennis mot väggen. Denna verkligt roliga form av rekrytering pågår fortfarande varje söndagsmorgon och man vågar påstå att detta jämte den upphausade korptennisen gjorde Eskilstuna till en tennisspelande stad.

Våra utlandsresor och då till vänorten Jyväskylä var också av stimulerande slag och även de återbesök vi hade nöjet att stå som värdar för.

Man har frågat sig många gånger om det var värt att offra så mycket tid som man gjort på tennis och tennisorganisation. Svaret blir onekligen ja. De åren detta pågick har i varje fall gett mig oerhört mycket. Det är alldeles oersättligt detta man fick av sina äldre kamrater och ännu mer man fick av de yngre.

Säg därför inte nej när du blir ombedd och har möjligheter att ta och även på ett så gott sätt som möjligt utföra ett uppdrag.

Eric Gullberg

Ordförande 1950-1951

Inför TK Hobbys förestående 25-årsjubileum har jag blivit ombedd att nedskriva "något", som jag nu ser tillbaka på.

Ja, något speciellt minne från den ur min synpunkt tyvärr allt för korta period, som jag hade glädjen och förmånen att få fungera som ordförande, kan jag ej erinra mej. Det var dock på grund av tidsbrist som jag tvingades lämna denna uppgift, som tack var bland annat en god samarbetsvilja inom den dåvarande styrelsen var mycket stimulerande.

Arrangemangen omkring tävlingarna- STOK och Tunakannan inte minst det växande intresset för tennissporten bland de yngre kadreerna måste jag betrakta som ett enda glatt, spännande och bestående minne.

Jag lyfter på hatten och gratulerar på jubileumsdagen samtidigt som jag önskar alla mina kamrater, äldre och yngre, fortsatt framgång i ett aktivt tennisutövande inom TK Hobby.

William Håkansson:

Ordförande 1951-1954. 1958-1963

TK Hobby har av framförallt de äldre utövarna av den vita sporten och speciellt då de som under första fem åren var med och bröt väg, alltid ansetts som en välordnad och välorganiserad klubb. Då jag 1944 kom till Eskilstuna, sökte jag mig naturligtvis upp till tennisbanorna där var man tacksam för all hjälp. Bl.a spelades en uppvisning med Lennart Bergelin som dragplåster. Inträdet var 2:- och jag hade lovat att sälja biljetter, vilket skedde inne på området, ej vid grindarna. Den dåvarande ordföranden var tydligen tveksam hur det skulle gå och sålde för säkerhets skull biljetter även han. Ekonomin var viktig då såväl som nu. Om någon fick betala dubbelt spelade ingen roll

Något år senare var jag kassör i föreningen, och nitiskt som man var och okunnig om inkomsters och utgifters fördelning på olika årstider, betalades så mycket som möjligt på våra lån. Påföljden var, att nästa år var det tomt i kassan. Vilket också rapporterades till styrelsen. Ordföranden yttrade då, att du har dig själv att skylla, det är inget vi kan göra något åt. Alltså var det bara att lägga ut pengarna så länge. Pengarna var egentligen vårt svåraste problem med stort lån på banorna och löpande räntor. Bataljerna inom styrelsen var ofta hårda och hänsynslösa. De slutade dock alltid i ett gott kamratskap.

Våra årsmöten var ett kapitel för sig. Där satt man och pådyvlade varandra uppdrag som repressalier för motsatt förslag. Följden var att nästan ingen tordes gå på dessa möten. Det hände ju till och med ingen ordförande kunde väljas. Med en valberedning blev dock detta missförhållande avklarad.

Vi hade vunnit en organisationsframgång av stora mått. Medlemmarna kunde oantastade gå på våra årsmöten och årsfester. Ett år klickade det emellertid. Årsmötesdagen förklarade valberedningen att den inte kunde få fram en enda kandidat. Ordföranden fick då ta sig en telefondag och på kvällen var styrelsen klar. Att det då också blev en ny valberedning förvånade väl endast den avgående valberedningen, som till och med frågade om orsaken.

Vid ett annat tillfälle under de första ordförandeåren kom endast tre styrelsemedlemmar till ett styrelsemöte. Med ett förestående KM var situationen rätt besvärlig, helst som jag från början lovat sekreterare och kassör att de inte behövde åta sig några tävlingsuppdrag. Vi valde emellertid tre av de frånvarande och meddelade detta per brev och telefon. En viss undran uppstod naturligtvis, men efter övertalning gick det bra.

Som vi ser mänskliga malörer, som om man har ansvar måste ordnas upp och väl i allmänhet har ordnats. En besvärlig olycka råkade jag dock ut för då jag vid en prisutdelning skulle lämna Bill Dorph hans spelarmärke i guld. Det hade inte blivit färdigt i tid, utan jag fick ta upp en krona och ge den till den gode Bill, samtidigt som jag viskade; "Försök och se glad ut" och applåderade hans prestation. Bill höll god min och fick efter ett par dagar det riktiga guldmärket.

Vad jag velat säga med ovanstående är: Det har inte alltid klaffat perfekt i äldre tider lika lite som man skall begära att det skall göra det idag. Det hela är ju sist och slutligen en fritidssyssla, som några entusiaster frivilligt åtagit sig att sköta om, som dessutom blir ganska betungande, om inte medlemmar i allmänhet ger sitt stöd. Dessutom måste naturligtvis de i toppen agerande vara eldsjälar som känner sitt ansvar och glädje inför uppgiften. Hela styrelsen måste känna sig som en kamratgrupp, som är besjälad av att hjälpas åt. Då går också arbetet lätt, även om det inte alltid klaffar till hundra procent.

Till slut: Själv har jag alltid haft turen att ha goda medhjälpare.

Tage Hermansson:

Ordförande 1954-1958

Upptakten blev inte särskilt lysande. I en av mina första matcher fick jag stryk av Pelle Norberg, men detta har han ofta fått sota för sedan dess. En energisk man vid namn Wille tyckte sig i mej spåra vissa administrativa anlag istället. På hösten 54 valdes jag till ordförande i TK Hobby. Mitt motto var att av Hobby göra en slagkraftig tävlingsklubb, varigenom jag förväntade mej större aktivitet hos klubbmedlemmarna samt en utbredd verksamhet i allmänhet.

Lyckliga omständigheter gjorde, att vi till hösten 1956 fick tre så goda spelare som "Gusten" Cavalli, Ragnar Lewin och Bo Sigrå till de förut spelstarka Bill Dorph och Tore Fogelström. Detta blev upptakten till ett tennisintresse inom klubben av enastående slag. Det började med att TT någon gång i november 1956 förkunnade att samtliga fem startande från TK Hobby gått vidare i Kungens Kanna. Jag var själv i kungliga hallen. Vilken kväll! Torsten Johansson försökte förgäves prata bort Bill Dorph, för att nu ta ett exempel. Vid finalen återfanns en Hobbyspelare på ena sidan av nätet, Tore Fogelström, men en skadad sådan. Med en frisk Tore hade motståndaren Birger Folke fått bita i gräset. En skadad arm stoppade den åtråvärda segern. Den matchen gjorde stockholmstidningarna ej Tore full rättvisa.

Efter en andra placering i allsvenska serien år 1956 var det dags för den stora skrällen 1957. Hobby vann sin grupp före SALK och AIK. I semifinalen stod Kungliga som en oöverkomlig mur. Den lilla tennishallen var fullsatt till sista plats – även de extra stolar, som fanns efter hela långlinjerna. Det otroliga hände. Ragnar gav "Herrljunga" endast ett game, varefter Janne Lundqvist utjämnade mot

"Gusten". Ny Hobbyledning blev det genom en grann arbetsseger av "Bosse" över Staffan Stockenberg. I den följande kaffepausen såg man endast soliga "Hobbyanleten". Så kom prickerna över i:et. I en knallhård och välspelade dubbelmatch stod "Gusten" och Ragnar som segrare över Lundqvist/Stockenberg. Då kände man att tennisen var mer än en hobby.

Returmatchen i Stockholm följdes av en hel busslast supporters och var även upplagd som klubbmatch i stor skala. Huvudmatchen slutade 2-2. De tappert kämpande finalmotståndarna från "Götet" kunde sedan inte hejda Hobbyspelarna från att bärga slutsegern.

Det därpå följande året höll historien på att upprepa sig och med Ragnar kvar i laget hade det säkert lyckats.

Många andra trevliga minnen finns från ordförandetiden av vilket bör nämnas Curt Blomqvist entusiastiska juniorarbete. Christer Rigö gjorde där sina första lärospån.

Efter fyra slitsamma år som ordförande var det skönt att ta ett sabbatsår. Sedan 1960 har jag ägnat mig åt juniortennisen, som kräver mera tid och omsorg än jag någonsin kunde ana. Det var nästan som att komma ur askan i elden. Men en stimulerande uppgift. Tänk alla dessa små underbara telningar, som fulla av förväntan för första gången får en tenn racket i handen. Snart nog kommer de underfund med att tennis är något väldigt svårt. Många försöker arbeta sig igenom svårigheterna och bli tennisspelare, medan andra däremot tröttnar. I tennis finns ingen kungsväg. Många tennisämnar ser man därför försvinna i rök. Man gläds med dem som når lagrar.

Funderingar:

Jag har ofta frågat mej, om det är riktigt att satsa på tävlingstennis. Svaret har odelat blivit ja. Detta påstående grundat av erfarenhet från mina ordförandeår. Toppen skapar bredd och en helt annan stimulerande arbetsform än av motionsutövande. Genom sina insatser på tävlingsbanan kom Hobby i blickfånget, vilket förde med sig SM-arrangemang och sedermera även landskamp mot Danmark. Titta även på tillströmningen kring Båstads-arenan under det ärorika året 1964. Den reklam som detta

tennisår gav svensk tennis har satt ovärderliga spår efter sig. Aldrig har tillströmningen till tennisbanorna varit så enorm som detta år. Hos oss testades 120 tennisungdomar och många av dessa kommer säkert att tala om sig i framtiden. Det var två mäns förtjänst, två toppmän – Janne och Uffe.

När detta kommer i tryck befinner jag mig i varmare länder. Till Hobby's 25-årsjubileum sänder jag styrelse och alla dess medlemmar mina hjärtligast lyckönskningar och lycka till i framtiden.

Arne Johansson:

Ordförande 1963-1966

Som den siste i raden av Hobbyordföranden under de gångna 25 åren har jag varit med om både ljusa och mörka händelser i föreningsarbetet.

Det alltmer stigande intresset bland ungdomen för tennisporten nådde sin topp under mitt första år som ordförande. Vi i Hobby fick liksom andra klubbar i landet vara med och skörda frukterna av den fantastiska tennissommaren 1964. De svenska framgångarna i Davids Cup detta år medförde rena anstormningen av förhoppningsfulla ungdomar till vår nybörjartennis.

Det ökade intresset visade sig inte bara bland ungdomarna utan även bland de vuxna. Ett mått på bredden inom klubben kan antalet Hobbylag i utomhusserierna under senaste åren vara, vilket hållit sig till omkring 15 stycken.

Inte bara bredden inom klubben har förstärkts. Representationslagen både på dam- och herrsidan har i år erhållit värdefulla förstärkningar, vilket bl.a. speglades i en

nästan total dominans vid de sista DM-tävlingarna utomhus.

Dessa ljusa sidor i klubbarbetet har varit stimulerande men förmörkas tyvärr av det förhållande att intresset bara räckt till att vara med och spela, men inte alls i tillräcklig omfattning att hjälpa till att sköta den omfattande apparat, som ledningen av en klubb av vårt format är. Detta har varit speciellt beklagligt under mina ordförandeår, då vi haft en svällande verksamhet, som vi tyvärr inte haft kapacitet att sköta på ett tillfredsställande sätt.

Anledningen till detta förhållande är säkert flera, men eftersom det inte är någon isolerad företeelse inom Hobby, utan är ett stort problem för många klubbar i landet, finns det orsak att se framtiden an med vissa farhågor.

Nu när jag skriver detta vill jag inte figurera som en olyckskorp över den fortsatta verksamheten. Jag vill bara framhålla att det finns flera svårigheter att övervinna och att det erfordras krafttag att bemästra dessa.

Även om läget för närvarande kan synas bekymmersamt, finns det dock förutsättningar för en framgångsrik fortsatt verksamhet. Mina förhoppningar är därför stora att Hobby kommer att behålla och förstärka sin position som distriktets ledande tennisklubb åtminstone under den kommande 25 årsperioden.

Bo Sigrå. En av 1950-talets stora Hobby-iter med bland annat ett svenskt mästerskap i lag för seniorer 1956.

TK HOBBY

1966-1990

Axel Jerlehagen

Redaktör

Flera hundra svenskar, bland dem åtskilliga Eskilstunabor, satt klistrade framför TV-apparaterna när lintotten och energiknippet Kent Carlsson i Davids Cup-mötet med Tjeckoslovakien 4-6 oktober 1986 kämpade mot storfavoriten Miloslav Mecir på Prags sprängfyllda tennisstadion. Kent kastades in som reserv för Mats Wilander och lottningen föll så "olyckligt" att han fick möta tjeckernas första man i semifinalens första match.

Hur skulle det gå? Alla tog sig för huvudet, så gjorde också svenske lagkaptenen Hans Olsson. Med alla odds emot sig fightades Kent hem segern med utklassningssiffrorna 6-0, 6-2, 6-4. *En chock i tennisvärlden, varken mer eller mindre!*

Nåja den 18-åriga Eskilstunagrabben från TK Hobby bar redan före några skapliga meriter. Han hade bland annat erövrat ett par GP-segrar och var fransk juniormästare 1984.

Reserven Kents bragd banade vägen för en ny finalplats i Davis Cup, den fjärde på raken.

SEXA I VÄRLDEN

Kent fortsatte att rad upp framgångar. När han uppträdde i Prag låg han på 17:e plats i rankinglistan. Som bäst var han sexa. På rak arm kan sägas att Kent är den främste och framgångsrikaste spelaren som fostrats i TK Hobby, främst genom pappan Lars-Görans oförtrutna arbetsinsats och tränaren Bo Carlssons gedigna medverkan.

Tyvärr har Kent dragits med en envis knäskada då och då vilket tvingat honom att vila långa perioder. Men än kan han komma igen, han är ju bara tjugotvå!

Det är anledning erinra om Kents BRAGD när TK Hobby är i färd med att fira 50-årsjubileum. Dels för dokumentationens skull och dels om någon, vilket inte är troligt, tennisentusiast skulle ha glömt.

Duktiga ledare

Under de gångna fem decennierna har naturligtvis TK Hobby skördat en hel del framgångar på såväl herr- som damsidan att glädjas åt. Fattas bara annat. Den fina klubbandan, de duktiga ledarna, rätta personer i ledningen och den ypperliga tillgången på spelare som "vill upp" måste ju leda någonstans, Framåt.

Hobbys främsta ess under första halvan av de passerade femtio åren är redan nämnda på annat håll i den här skriften. På den andra halvan är Kent Carlsson också omtalad. Det skall här bara omtalas att denne hästintresserad yngling, de fysiska motgångarna till trots, lyckats skrapa ihop så mycket "klöver" att han i likhet med flera andra tennisstjärnor kunnat bosätta sig i Monto Carlo. Men Eskilstuna har han inte glömt bort.

Flera löften

Ytterligare en Hobbyspelare har ärats med att bli uttagen till DC-laget, nämligen Jan Norbäck. Han fick dock nöja sig med att sitta på reservbänken, men att han nominerades i laget är ett bra mått på hans kapacitet.

Tyvärr lämnade Jan så småningom den aktiva banan för att bli tränare i Västtyskland. Så gjorde även Göran Bergstrand, ett annat underbarn, född i Bollnäs men uppväxt och utvecklad i TK Hobby. Han spåddes att så småningom skörda stora framgångar på tennisbanan. En besvärande astma satte P.

En tredje yngling med utsikter att bli något stort, Torbjörn Åslund, slutade som aktiv och blev en med utsökt pedagogik rustad tennis-tränare i Västtyskland.

Christer Rigö är ett annat namn att nämna bland det flertal som kämpade för Hobbys och sin egen framgång.

Det var snudd på att TK Hobby i serie-sammanhang under jubileumsåret gått upp i

division 2 men det fattades ett par games. Det skulle ha blivit en fin 50-årspresent.

Plantskola

Det fanns och finns åtskilliga andra, manliga såväl som kvinnliga spelare, som berett klubben glädje.

Eftersom jag förutom av eget intresse också på mitt yrkets vägnar följt TK Hobby genom alla de gångna åren har jag konstaterat att TK Hobby är en utomordentlig fin plantskola. Dessutom förmodligen den största i Sverige! Lovande juniorer vaskas fram ur knattehögar men det är tyvärr så att många hoppar av på vägen upp för trappstegen.

Härlig känsla

Å andra sida är det storfint att så många människor bereds möjlighet att lära sig grunderna, spela tennis ger ju en härlig känsla även på motionsplanet.

Det går an att tävla även i enklare sammanhang. Fysiken stärks, likaledes kamratskapet. Dessutom lär man sig med tiden att ta ett nederlag med fattning även om det råkar svida.

Populär klubb

Nåväl, TK Hobby är en populär klubb och föräldrar sänder med glädje och tillförsikt sina ätteläggar till Tennishallen, där drygt 40-talet helt oavlönade men entusiastiska instruktörer tar hand om barnen vars antal plägar uppgå till ungefär 400!

Bland myrstacken som befinner sig ett stycke på väg med anlag utöver medelmåttan finns namn att lägga på minnet. Exempelvis: Mattias Hellström 11 år, Louise Östling och Carina Linde båda 14 år.

Under årens lopp har jag haft nöjet att stifta bekantskap med åtskilliga inbitna Hobbymänniskor. En del har jag t.o.m. umgåtts med. Det kan man faktiskt!

Tennispropaganda

Allra flitigast har jag fraterniserats med Olle Eriksson och Sven "Sasa" Andersson. De försåg mig med tidning (först Sörmlandsposten, sen Kuriren) med både nyheter och referat från den lokala tennisfronten. Förstnämnde totade dessutom då och då ihop en tenniskrönika. Jag vill påstå att nämnda herrar svarat för en

omätbar insats i tennissportens utbredning i "smestän".

"Sasa" var omistlig när det handlade om korptennis, som TK Hobby under en lång tid arrangerade tillsammans med Eskilstuna-Kuriren (numera ligger denna anrika tävling i Korporationsförbundets händer).

"Sasa" svarade för allt, både tävlingsledning (givetvis med hjälp av andra klubbmedlemmar) och referat. Varje match och det var åtskilliga, refererades noggrant i tidningen. (Kanske lockade det stora gaget, tio-öringen per tidningsrad en del).

Hatten av för Folke Wallén, still going strong vid 81 år (fyller den 28 maj). Hans insatser för Eskilstuna (och Sörmland) i tennissammanhang är värt denna artighetsgest.

En tid kamperade jag med Folke i Eskilstuna-Kamraternas fotbollsstyrelse. Det skulle sätta fart på fotbollslaget. Vi skulle ha upp "de blå" i allsvenskan. Det var för tjugo år sedan. På den vägen är våra efterföljare även i dag.

Påstridig ordförande

En påstridig f-n var "Wille" Håkansson under sin tid som ordförande i TK Hobby. Mestadels när man stötte ihop med denne stridbare vän och tennisfanatiker hade han något att anmärka. – Du måste hänga med bättre, det måste skrivas mer om tennis (läs TK Hobby) i Kuriren, hette det. En "inpiskare" värdig det engelska parlamentets korridorer!

Att ha tennis som hobby var endast en fördel på Eskilstuna-Kuriren. Kan inte tänka mig att det någonsin funnits en sådan tennisentusiast som chefredaktören J.A.Selander, min chef under många lyckliga år.

Han var allmänt idrottsintresserad, saknades sällan på Tunavallen när IFK spelade där (under min tid som sportredaktör var det omöjligt att sitta bredvid denne IFK-supporter som han orerade).

Han missade ytterst få gånger de av honom (eller tidningen) abonnerade två timmarna tisdagar och torsdagar utomhus på Tunavallen och inomhus i tennishallen vid Västeråsvägen. Traditionenligt överflyttades dessa fasta tider till den nya tennishallen – vilket var helt naturligt, tidningens direktör Cege Carlsson var ju en av dem som jobbade hårt för hallens tillkomst.

Dubbelspel

För den vitale J.A.Selander var det ett måste att få spela tennis. Dubbel passade honom bäst med tanke på den i takt stigande ålder minskade rörligheten. När han bjöd in till tennisspel godkändes inte förhinder på grund av arbete!

Vi var under denna period rätt många tennisutövare på Eskilstuna-Kuriren. Någon svårighet att samla ihop ett slagkraftigt 20-mannalag och åka till Västerås för att tvåla till kollegerna på Vestmanlands Läns Tidning förelåg inte.

Eliten på "Kurre" utgjordes av ungdomarna Rolf Pettersson, Tore Fogelström (finalist i Kungakannan år 1955), Elof Ohlsson (effektiv på tennisbanan och i ledningen för TK Hobby), tidigare omnämnde "Sasa" Andersson, Tore Ericson (båda med fin bollkänsla) och så en rad av lärare som utfyllning, bland dem Harry Ledin, Sven Sörmark, Algoth Johansson och jag själv. De två sistnämnda ett sammansvetsat dubbelpar i över 30 år! När J.A. var en av spelarna på planen var det dock givet att jag skulle vara hans partner. Närmast av den anledningen att han inte gillade mina skruvbollar.

J.A. Selander tennisflit finns till och med dokumenterad i en bok skriven av Sven Sörmark, som sedermera blev chefredaktör Aftonbladet och författare.

Förutom att tennisspelandet var en fin avkoppling och bra för spänsten utgjorde det också en utmärkt del i personalomsorgen. Ett bra exempel att ta efter!

Rolf Pettersson och Tore Fogelström är alltså jämt aktiva. Rolf har verkat inom TK Hobby så länge klubben existerat. Han var en lovande tolvåring i IFK när dess tennissektion bröt sig ur och blev sin egen herre.

Hur många unga han under årens lopp lärt ut hur racket och boll skall hanteras vet han sannolikt inte själv men det måste vara tusentals. Han arbetar ju oförtrutet vidare i sin fostragärning så skaran fortsätter växa. Med sin mjuka framtoning och pedagogiska skicklighet är han idealisk för uppgiften, en ovärderlig tillgång för klubben och tennisportn. *Han är Mr.TK Hobby!*

TENNISSTADION

För ett antal år sedan gick Rolf i bräsch för skapande av ett tennisstadion i Kronskogen intill Tunavallen. Han var ett stycke på väg att lyckas när stan plötsligt snodde inte bara marken där tennisstadion skulle ligga utan jämväl också de befintliga tennisbanorna på Tunavallen. Krongatan skulle breddas, vilket också skedde.

Ett exempel så gott som något på den varma känsla Rolf har för sin kära hobby!

På tal om tennisstadion vill jag med respekt och beundran harangera grabbarna som tog hand om skapandet av den nya tennishallen när chansen uppenbarade sig under 80-talet.

FFV (Förenade Fabriksverken) skulle flytta från Stockholm till Eskilstuna med, sitt huvudkontor. Det ställdes krav på att det skulle finnas tillgång till tennisbanor åt FFV:arna. Tennishallen vid Tunavallen var ju upptagen varenda speltimme, dessutom ganska nersliten och inte riktig representativ i så fint sammanhang.

TK Hobby fick chansen att med kommunens stöd i ryggen skapa en ny hall i röda rappet. Klart att inte Hobby försatt möjligheten att äntligen få en tennishall värd namnet. På nolltid drog C.G.Carlsson, Jan Nilsson, Ove Andersson, Arne Johansson och Rune Norbäck igång.

Simsalabim, plötsligt stod där vid Vagnmakargatan ett stenkast från Isstadion en föralldel inte så vacker men desto mera ändamålsenlig "lada" med sex härliga banor invigningsklar på höstkanten 1981. Till nytta och glädje inte enbart för FFV-folket med dess tennisbitne generaldirektör Eric Malmberg i spetsen utan ävenledes för TK Hobbys mycket spelsugna medlemmar.

En fantastisk tillgång inte bara för elitfolket, ävenledes för oss andra varande och blivande utövare av den tjugiga tennisporten!

NYA UTEBANOR

Fyra utebanor finns för närvarande. De räcker inte till. Det finns planer om ytterligare två

banor invid tennishallen. I viss mån blir det ändå ingen tillökning. Dom banorna, som Volvo BM anlade för länge sedan skall nämligen bebyggas. Nog finns det önskemål om en utbyggnad av tennishallen också... Kanske blir det en verklighet så småningom.

Med den framåtanda och den vilja att uträtta något som är rådande i TK Hobby torde ingenting vara omöjligt. Såväl klubben som fastighetsbolaget har god ekonomi, dessutom ett grundmurat förtroende hos kommunen och banker. Lycka till!

En mycket ung Kent Carlsson, som uppvaktas av Sörmlands Tennisförbunds representanter Rolf Pettersson och Folke Vallén, efter den första Kalle- Anka Cupsegern i Båstad

Folke Wallén

Ordförande 1966-1969

Redan i början av 1930-talet fick jag idrottskontakt med Eskilstuna och Södermanland genom bland annat tävlingssimmande i det gamla Kallbadhuset vid Nybron. Efter tävlingsåren blev det tennis för hela slanten och märkligt nog var premiärorten också inom det Sörmländska idrottsdistriktet nämligen Rönninge, med trevliga duster med bland annat vännen Börje Eklund fortfarande i topp bland distriktets äldre veteraner.

Året 1952 blev det flytt från Stockholm till Smedstaden. Helt naturligt blev det omedelbart kontakt med TK Hobby, som visade ett härligt mottagande för en främling, så att jag redan året därpå invaldes, som styrelsens vice ordförande under vännen Wille Håkansson. Jag fick 7 år av härligt och vänskapligt samarbete med Wille och hans efterträdare Arne Johansson. År 1970 övertog jag Arnes roll under tre år, till dess min nuvarande position som distriktets tennisordförande omöjliggjorde ett fortsatt klubbarbete.

Men vad hände då under dessa 10 år? Redan i mitten av 50-talet kunde man konstatera början till en utveckling, som slog ut i full blom under Björn Borgs-epokens inträde i början av 70-talet. Allt fler i alla åldrar sökte sig till tennisen. Brist på spelplaner såväl utomhus som inomhus blev akut och arbetet med att skapa en ny Hobbyhall tog form, men turerna blev långa och sega och resulterade först ca 10 år senare i den plasthall, som med kommunens hjälp kom till stånd.

Tillströmningen av unga adepter skapade behov av utbildning och Svenska Tennisförbundets steg 1 och steg 2 -kurser kom till. En eldsjäl i detta sammanhang var Rolf Pettersson, som på sin tid vågar jag påstå var

den mest intresserade, framgångsrika och framsynta utbildningsledaren i landet.

Den första officiella domarkursen avhölls under Svenska Tennisförbundets domaransvarige Tage Ljunggren – still going strong – som ledare.

STOK – uttytt Sörmlands Tennis Oldboys Kamratklubb – omorganiserades av oss Hobby-iter. De två årliga tävlingarna skulle skapa ekonomiskt överskott, som så småningom skulle överlämnas till distriktsförbundets ungdomsfond och några år senare kunde de första 10.000 kronorna överlämnas till det som nu är en ungdomens stipendiefond – STOK-fonden - vars kapital snart är fyrdubbelt trots – ett kanske felaktigt ord i detta sammanhang – lagenligt måste avtappas med 80% av fondens avkastning.

Det är roligt och nyttigt att spela tennis, men det är faktiskt minst lika intressant och givande att få vara med att administrera och utveckla vår sport. Det är därför min förhoppning, att tennisen aldrig skall sakna ledare och medhjälpare, som med entusiasm vill och kan föra utvecklingen vidare och denna förhoppning gäller i första hand och sista hand vår kära klubb Tennisklubben Hobby. Lycka till!

Sven Garpell

Ordförande 1969-1974

Den första kontakten med TK Hobby var en klubbmatch mellan min dåvarande i klubb Nynäshamn, som jag tillhörde hela min ungdomstid.

Den 5 september 1937 drabbade vi ihop på Nynäshamns tennisbanor. K.H. Artberg, John Nilsson, Roger Pettersson, Gun Olsén ställde upp för Eskilstuna som vann med 3-2.

Den 22 januari 1947 inbjöds Nynäshamns Tennisklubb till Eskilstuna varvid Hobby vann med 4-1 tack vare sina fina juniorer. Laget bestod av Curt Käll, Rolf Sjöström, Rolf Pettersson, Gunhild Ericsson, K.H. Artberg, Gun Artberg och Lennart Pettersson. Rolf vann över Sven Garpell med 6-1, 6-2. Sedan dess har inget klubbbyte skett.

1953 flyttade jag till Eskilstuna och blev Hobbymedlem med hull och hår. Det blev tävlingsspel både sommar och vinter i allsvenska serier, KM, DM, SM. Jag deltog i styrelsearbetet under William Håkansson, Tage Hermansson, Arne Johansson, Folke Wallén. På våren mars 1970 valdes jag till ordförande. Som det visade sig fick jag utomordentligt intresserade och kloka medlemmar i styrelsen. Ett av våra första stora beslut var att anskaffa en plasthall. Sporthallen i Eskilstuna fick endast användas av Eskilstuna Tennisklubb och Hobbys medlemsantal ökade ständigt. Vad var att göra? Jo, nio medlemmar i styrelsen tecknade på en 7-årig borgensförbindelse och som säkerhet lade AB Tennishallen i Eskilstuna motsvarande del av aktier. Namnen är Sven Garpell, Rolf Pettersson, Arne Axelsson, Lars Carlsson, Anna-Stina Höglund, Hans-Erik Eriksson, Karl-Bertil Olsson, Anders Öberg, Per Norberg. Aktierna utlämnades av Olle Eriksson och William Håkansson. Återigen ett förtroendefullt samarbete mellan Hobby och AB Eskilstuna Tennishall, som hela tiden stödde oss i våra förslag. Mera pengar måste fram. Jag fick kontakt med naturvårdsverkets man för idrottsanläggningar. Det fanns två prislägen varav det största var 30.000:-. Vi ordnade en träff på Folkets Parks restaurang Arne Axelsson och jag. Till vår lycka hade en björn skjutits och restaurangen kunde bjuda på björnstek!

Eftersom Naturvårdsverkets man (jag tror namnet var Strömbeck) var norrlänning och aldrig ätit björnstek blev han så glad att han ordnade största anslaget! Plasthallen beställdes, byggherre blev Per Norberg, som mätte och murade och ledde övriga arbetsmyror så att allt klaffade.

Den tillväxt på framförallt ungdomssidan samt de tävlingsmässiga framgångar som Hobby haft under 70-talet hade säkerligen inte varit möjliga utan tillgång av Hobbyhallen.

1971 firade TK Hobby, ett år försenat, 30-årsjubileum med Veteran-SM. Ordförande i Sveriges Tennisveteraner har i ord och bild skildrat händelsen.

Tunakannen i februari genomfördes programenligt. Vi hade som första pris lyckats få AB Resman att skänka en Kanarieresa. Jag fick tillfälle att överrätta priset till en 14-årig Södertäljegrabb, Björn Borg. Det blev hans första flygresa, som sedan blev vardagsmat för honom. Ett mycket uppskattat initiativ blev Södermanlands Tennis Oldboys klubb, STOK, var ändamål var att ordna trevliga tennismatcher inom Sörmland och samtidigt samla pengar till ungdomstennisen. Initiativtagaren vem det nu var trodde nog inte att den fortfarande skulle vara igång efter 30 år.

Under min ordförandeperiod jubilerade Katrineholms Tennisklubb, Torshälla Tennisklubb och Hälleforsnäs Tennisklubb. TK Hobbys styrelse uppvaktade med tal och minnesgåvor. Klubbbyte med Uddevalla, Västerås, Köping och Örebro förekom.

Våra tennisbanor vid Tunavallen måste rivras då området behövde ny väg (Krongatan skulle breddas). Intill golfbanan fick vi tillfälle bygga nya banor med möjlighet att klä om i golfklubbens omklädningsrum. Det var där Kent Carlsson blommade ut med hjälp av sin pappa som manager.

Plasthallen och tennishallen började bli gamla och slitna och tennisintresset stegrades för varje år som gick. Förberedelserna gjordes i slutet av min ordförandeperiod att anskaffa ny tennishall. Arne Axelsson, som efterträdde mig 1975 på ordförandeposten gjorde tillsammans med styrelsekamrater och Eskilstuna Tennishalls styrelse i vilken jag själv var invald, ett mycket gott arbete och den 6 september 1981 stod Hobbys nya tennisanläggning vid Vagnmakarvägen färdig för invigning. Jag fick trots att jag flyttat till Nynäshamn äran att vara hedersgäst. Och ett 27-årigt liv med Tennisklubben Hobby som ett livselixir var till ända.

Arne Axelsson

Ordförande 1974-1976

Som många andra inom den ideella idrottsrörelsen kom jag in i TK Hobby så att säga bakvägen genom att min son började intresserade sig för tennis. Så småningom sögs jag in i ungdomsverksamheten, som en av många föräldrar, som ställde upp med transporthjälp.

1969 invaldes jag i föreningens huvudstyrelse, som sekreterare för att 1974 efterträda Sven Garpel som ordförande. Inom parentes har jag sedan fram till 1989 varit VD i föreningens bolag – AB Eskilstuna Tennishall. Detta bolag har efter den nya hallens tillkomst praktiskt taget bara varit ett förvaltande bolag men tidigare sköttes den affärsmässiga verksamhet genom denna kanal.

Då jag ombetts att kommentera min ordförandetid inför klubbens 50-årsjubileum är det mest bestående intrycket minnet av alla glada – och för den delen bussiga – ungdomar.

Under mina år i styrelsen exploderade ungdomsverksamheten. Orsaken till detta var dels Björn Borgs genombrott och dels att samhället ekonomiskt började stötta idrottsrörelsen på ett helt annat sätt än tidigare. Vidare började – visserligen i liten skala – sponsorverksamheten att göra sitt intåg. Ett mycket stort steg i den ekonomiska delen var att vi kom in i Eskilstuna Föreningsbingo vilket första året gav bidrag som nog ingen i styrelsen hade ens drömt om. Vidare lyckades vi få kommunen att ekonomiskt medverka så att vi kunde anställa en konsulent. Ett annat starkt minne är när vi fick besked att Krongatan skulle breddas och våra Tunavallsbanor skulle skatta åt förgängelsen utan att det erbjöds några ersättningsalternativ.

Efter mycket hårt arbete av många medlemmar kunde vi dock efter något år ta banorna vid Golfklubben i bruk i maj 1976.

Idrottsligt hade vi glädjen att se några av våra ungdomar utvecklas positivt med namn som Lars Eriksson, Göran Bergstrand samt inte minst Jan Norbäck som till och med spelade i Davis Cup ett par gånger.

Även om jag personligen satsade all min fritid under de här åren hade inte utvecklingen varit så lyckosam om inte medlemmar både i och utanför styrelse hade ställt upp. Egentligen skulle jag inte nämna några namn men jag har svårt att gå förbi Rolf Petterssons assistans i ekonomiska frågor, Gunnar Morell i tävlingsammanhang och Lennart Lindqvist uppförande ungdomsarbete.

Slutligen vill jag gratulera 50-åringen och önska all lycka och framgång i kommande tider.

Jan Nilsson

Ordförande 1976-1981

När jag skriver dessa rader är vi inne i den sista timmarna före ingången till ett nytt decennium. Jag påminner mig 1980 när TK Hobby firade sitt 40-årsjubileum. Som ordförande i klubben var det en hektisk period att förbereda jubileet. Nu är det snart 1990 och det stundar ett 50-årsjubileum. 10 år kan synas som en relativt kort period, 5 år är ännu kortare. Under mina år som idrottsledare har jag alltid förvånats över att det är tid i styrelser som uppmärksammas. Vad som uträttas upplevs icke som lika viktigt. Jag var ordförande i TK Hobby i fem så intensiva år att jag ibland undrar hur vi hann med allt som vi genomförde.

När jag kom till Eskilstuna från Blekinge hösten 1975 var det naturligt för mig att ta kontakt med TK Hobby, framförallt beroende på mitt allmänna tennisintresse men också genom att jag hade en son som var aktiv i sporten. Under hösten-75 blev jag invald som suppleant i styrelsen. Jag deltog ganska flitigt i styrelsemötena, lyssnade och satte mig in i verksamheten.

Uppriktigt sagt upplevde jag att TK Hobby inte alltid fungerade som den storklubb man var. Trots att TK Hobby var en av Sveriges största klubbar agerade man småskaligt. Detta kan upplevas negativt men jag såg mest möjligheter till utveckling av klubben.

När jag under 1976 blev tillfrågad om jag ville ta över ordförandeposten tvekade jag länge. Jag kände att det var en stor uppgift eftersom jag kände mig själv och de ambitioner som jag i såfall ville förverkliga. Efter betänketid gav jag valberedningen klartecken under förutsättning att jag fick fria händer att omorganisera klubben och prioritera byggnaden av en ny tennishall.

Jag hade fördelen att själv få välja mina styrelsekamrater. Eftersom jag var ny i stan var det emellertid besvärligt att finna rätt personer men med god hjälp av äldre klubbmedlemmar fick vi en styrelse som jag nu med facit i hand kan säga arbetade helt fantastiskt.

Mitt ordförandeskap kännetecknades av samma ambition som att vara ledare i ett företag, vilket givetvis påverkade styrelsens arbete. Kraven var således mycket stora på styrelse-kamraterna. Jag tycker själv att vi jobbade proffsigt men i min ensamhet hade jag ibland känslan av att jag pressade mina kamrater för mycket. Vi bedrev ju trots allt endast en ideell verksamhet.

Första året kännetecknades av att utarbeta en ny organisation och arbeta fram nya stadgar. På årsmötet 1977 fattades beslut om den nya organisationen och de nya stadgarna. Under det första året arbetade vi också mycket energiskt på att fastställa principer och regler för klubbens verksamhet.

1976 hade TK Hobby fått en heltid anställd konsulent och tack vare den resursen kunde ungdomsverksamheten byggas upp på ett

effektivt sätt. Vår konsulent kom från Norrland och var i många avseende en typisk Norrlänning. Sa inte mycket men utträtade desto mer.

Många gånger har jag funderat om vi riktigt förstod hur mycket tid och nytta Roger Nilsson gjorde för klubben. Han gjorde ett enormt arbete och la grunden till den fina utveckling på ungdomstennisen som vi hade i slutet av 70-talet och början på 80-talet.

God hjälp hade Roger av juniorkommitténs ordförande Åke Lundqvist som med sin strategiska läggning utvecklade verksamheten tillsammans med Roger på ett fint sätt.

Det fanns många eldsjälur i styrelsen. Bosse Rydell som kunde jobba natt och dag för att få tävlingsverksamheten att fungera. Gösta Åkermark som arbetade i det tysta, aldrig märktes men gjorde ett fantastiskt jobb som sekreterare. Berit Orregård som skötte bokföringen med hög ambition, Ingrid, Stig-Erik alla duktiga och ambitiösa.

Vi lyckades också få till stånd en föräldraförening och den största förtjänsten till detta hade Harriet Åkermark. Hennes entusiasm var en inspiration.

Jag har kanske inte nu nämnt alla namn i styrelsen men jag vill betona att det var, kunskapen, entusiasmen i teamet TK Hobby styrelse som var avgörande för den fina utvecklingen klubben hade under mina år som ordförande. Under dessa år ökade vi också medlemsantalet från ca 500 till nära 800 personer.

Som jag nämnt var det första året inriktat på organisationsfrågor. År två påbörjade vi arbetet med projekt "Ny tennishall". Detta var en stimulerande uppgift inte minst för mig personligen. Jag tvingades dock släppa lite av det som jag trots allt tyckte var roligast, närheten till sporten, engagemanget och närheten till spelarna. Men vad var viktigare än att få en ny tennishall, en hall som TK Hobby talat om i två decennium. Jag ska i en speciell artikel beskriva arbetet med tennishallen

Vad finns det mer för minnen från 5 år som ordförande i TK Hobby. Givetvis Tunakannen som kännetecknas främst av Gunnar Morell stora insatser. Gunnar en intressant kille att

känna, en organisatör få förunnat att ha i en klubb. Genom Tunakannen fick jag möjlighet att bekanta mig med de flesta av de världstjärnor som Sverige fått fram under 70- och 80-talen. Mats Wilander, Stefan Edberg, Anders Järryd, Jan Gunnarsson, Joakim Nyström deltog alla vid något tillfälle i Tunakannen.

I samband med Tunakannen samlade vi alla deltagarna till en kamratmåltid på fredagskvällen (tävlingen spelades fredag-söndag). Vi förlade dessa träffar till motell Vita Hästen där de flesta spelarna inkvarterades. Jag minns en episod från 1979. Mats Wilander deltog i tävlingen och skulle spela sin första match kl.17 på fredagen. Mats var redan så etablerad att vi hade uppfattningen att han skulle gå ganska långt i tävlingen. Mats reste tåg från Växjö på fredagsmorgonen, kom upp till Eskilstuna ganska sent på fredagseftermiddagen och i stort gick han direkt in på planen. Och vad hände! Jo han förlorade första matchen.

När jag kom till Vita Hästen och sammankomsten på fredagskvällen såg jag Mats Wilander stå och dra i en enarmad bandit. Jag frågade honom hur det kändes. Han konstaterade med sin breda småländska att han var besviken men att han också lärt sig att man inte kan komma till en tävling helt oförberedd. "Jag skulle givetvis ha rest till Eskilstuna redan på torsdagen". Kanske här finns lite av de egenskaper som gjort att Mats Wilander blivit den världsstjärna han i dag är. Hans förmåga att analysera läget och inte göra om misstaget.

Vad mer att minnas. Ja kanske sammanhållningen som fanns när vi skulle göra iordning utebanorna varje år. Det var ett tråkigt jobb men vi var många som ställde upp och visst var det roligt också i gemenskapen.

Curt Blomqvist ledarskap. Hur besvikna än lagkillarna var efter en förlust hade Curt alltid positiva kommentarer. Förresten! Curt lärde mig att spela dubbel, han kunde dubbelspelets strategi.

Vad finns det mer att nämna. För mig måste Kent Carlssons namn finnas med. Jag hade fördelen att få vara med under en del av de år när Kent utvecklades till den storspelare som han är. Vilken härlig grabb. I kulliserna

pratades det ofta om hur hårt pappa Lars-Göran drev sin son. Jag tillhörde dom som ibland tyckte att det gick till överdrift. Men samtidigt måste jag konstatera att Kent aldrig blivit den storspelare han är utan detta fantastiska stöd, vilja, ambition som hans pappa utvecklade.

Men det var faktiskt inte bara Kent som utvecklades till en fin juniorspelare under dessa år. Det fanns många duktiga juniorer. Jonas Bergstrand var en kille som var uppe och slogs i juniortoppen. Torbjörn Nilsson var en annan som bl.a gick till två SM-finaler i dubbel och var rankad liksom Jonas bland de 10 bäst juniorerna i Sverige. På flicksidan hade vi syskonen Holm från Strängnäs, vilka härliga tjejer. Jag vill också nämna Mariette Hagberg och Susanne Pettersson.

Något negativt?

När jag fått distans till mina år som ordförande är det egentligen bara en enda sak som känns lite olustig. Det var kontroversen sommaren 1979, där vårt representationslag hade gått upp i Allsvenskans div.1 och vi hade ett fantastiskt lag på gång. Janne Norbäck, Göran Bergstrand och Erik Stenninger hade också lovat att spela för oss. Det var ett gäng som definitivt hade kunnat krigat om första platsen i div.1

1979 var i början av den epok där pengarna började spela stor roll även i den svenska tennisen. Tyvärr uppstod en problematik mellan klubben och Göran och Janne beträffande ersättning för att delta i div. 1-spelet. Vi lyckades icke lösa tvisten vilket innebar att Janne och Göran icke ställde upp och Erik Stenninger föredrog att spela för Uppsala TK. Vi fick ställa upp med ett starkt reservbetonat lag och kunde inte hålla oss kvar i div.1. Jag har många gånger funderat över varför situationen blev som den blev. Som ordförande kändes det inte bra att vi inte lyckades lösa frågeställningarna. Oerfarenhet från både klubben och spelarna att hantera den uppkomna situationen var trolig anledning till att vi inte lyckades lösa det hela.

Vad kan jag önska TK Hobby "efter de femtio"? En starkare satsning på "elit" så får man bredden nästan gratis. Kanske en offensivare satsning måste göras under 90-talet för att "gubben" inte skall stelna till.

Lycka till!

PROJEKT

”Ny Tennishall”

Under två årtionden hade man från klubbens sida försökt att få till stånd en ny tennishall i Eskilstuna. Man ”levde” i en trähall som uppfördes på 30-talet, samt ett plasttält med två banor. Det var alldeles för litet för den aktivitet som klubben hade. Av olika anledningar hade man inte lyckats att åstadkomma en ny hall.

När jag tog över ordförandeskapet i TK Hobby var tillkomsten av en ny tennishall mitt stora mål. Som nyinflyttad till Eskilstuna var det inte så lätt att veta ”vilka snören” som skulle dras i. Jag började därför på det traditionella sättet att engagera mig i ”idrottsföreningarnas Samorganisation” och via den vägen föra fram frågorna om behovet av en ny tennishall.

Uppriktigt och ärligt vill jag konstatera att jag efter ett halvt år fann att denna väg icke var framkomlig. Det fanns för många fördomar som jag såg som oöverstigligen hinder för att få en hall i Eskilstuna inom rimlig tid. Eftersom jag inte hade förankringarna i Eskilstuna var det nödvändigt att få kontakt med personer som hade kunskap och kontaktnät. Jag fick kontakt med C.G.Karlsson som genom sin position i Eskilstuna Kuriren var en välkänd person i Eskilstuna. Inom klubben bildade vi sedan en arbetskommitté för projekt ”Ny tennishall”. Utöver mig och C.G. bestod arbetsgruppen av Ove Andersson, Arne Johansson och Rune Norbäck.

Vi startade projektarbetet 1977 på hösten. Det första vi gjorde var att ta direktkontakt med Eskilstuna Kommun. Vi arbetade fram kostnadskalkyler och presenterade dessa för kommunen.

Vi reste runt i landet och tittade på olika tennishallar som uppförts under de senaste åren. Vi skaffade oss mycket erfarenhet och kunskap genom dessa besök och genom att lyssna på de personer som varit med och utvecklat hallarna.

När vi började diskutera kostnaden var vi helt övertygade om att icke kalkylera med en högre

beläggning på hallen än 70%. Vi hade lärt oss att de flesta hallar som byggdes under de senaste 10-årsperioden hade gått omkull just beroende på att man hade kalkylerat med en beläggningsprocent upp till 90-95%.

Vi vägrade olika alternativ och möjligheter innan vi hade en färdig kalkyl och kunde presentera Eskilstuna Kommun. Det innebar att TK Hobby till kommunen sålde den gamla trähallen och likaledes marken där trä och plasthallen fanns. Kommunens planer var att iordningställa den gamla trähallen och låta badmintonklubben ta över anläggningen. På detta sätt löste man också problemen för badmintonen i Eskilstuna.

Jag upplevde kontakterna med kommunen från början som mycket positiva. Vi fick förtroende för varandra och dom kalkyler vi presenterade trodde kommunen på. Vi fick därigenom också fördelaktiga lån från kommunen. Vi gick ut på totalentreprenad och lät samtidigt byggnadsföretagen vidareutveckla den principskiss som vi själva hade utvecklat. Vi bestämde oss för Platzer Bygg som byggtreprenör.

När jag funderar efteråt har jag lite svårt att förstå hur vi egentligen tidsmässigt hann med hela projektarbetet.

Otaliga var dom lördagar och söndagar när vi träffades, diskuterade, utvecklade, ritade, skrev, ja jag vet inte allt för att vår hall skulle komma till. Men genom att vi hade ”fötterna på jorden”, visste vad vi ville och kände positivt stöd från kommunen orkade vi. Vi var ett fint gäng, som kunde skratta när det tog emot.

Samtidigt skall vi ge ett stort tack till våra hustrur som under dom här tre, fyra åren verkligen fick acceptera att vi var borta mycket, ställa upp med kaffe och kakor och framförallt gott humör.

Jag tycker att vi fått en tennishall som efter snart 10 år känns modern, känns ändamålsenlig. Det jag personligen tycker vi skulle ha lagt ned lite mer pengar på är ventilationen och bättre kvalitet i våtutrymmena. Men vi fick en bra hall till ett pris av ca 7 Mkr. Ovan nämnda förbättringar borde klubben ha råd att genomföra under 90-talet.

Vilka människor vi var i arbetsgruppen. C.G.Karlsson administratören, kreatören, Ove Andersson fixaren, som alltid ordnade det som var besvärligt. Arne och Rune som med sin kompetens på många sätt bidrog till projektets fina utveckling.

Luften höll nära på att gå ur oss våren 81, två månader innan invigningen. Det visade sig nämligen att upphandling av spelunderlag, filtmatte, vi hade gjort icke höll måttet. Den fastnade ej när den klistrades och vi fick en besvärlig tvist med entreprenören.

Jag skall inte fördjupa mig i dessa problem, bara konstatera att vi löste frågeställningen på ett tillfredsställande sätt för TK Hobby. Tyvärr lyckades vi inte inviga hallen som vi tänkt våren 81, men i augusti månad samma år var den klar. Det var med stark tillfredsställelse vi kunde visa att vi också hade klarat de sista hindren.

Jag kan inte låta bli att också gå tillbaks lite historiskt vad avser hallen.

Definitivt var det på det sättet att förutsättningen för att vi nu har en modern och ändamålsenlig hall i Eskilstuna var vidsynthet som man på 30-40-talen visade när man byggde den gamla trähallen. Min förankring i det historiska perspektivet går till Olle "Enok" Eriksson och Ville Håkansson. Dessa två kämpar – och säkerligen många fler – har lagt ner enormt arbete för att få till stånd trähallen och samtidigt se till att den blev ekonomiskt bärbar. Mina kontakter med Olle och Ville är ljusa minnen som jag alltid kommer att ha glädje av.

Till sist en reflektion:

Vi som var engagerade i Hobby, minns säkerligen dagar och kvällar där vi stod i den gamla plashallen. Frös och huttrade med temperaturer omkring 0 och följde våra juniorers spel på banorna. Emellanåt gick vi upp i trähallen och kunde dricka en kopp stärkande kaffe. Men vilken anda vi hade, vilken sammanhållning och känsla. Ibland undrar jag om det någonsin går att få igen denna känsla i vår nya hall?

Jag vill avsluta min lilla resumé med en vers som jag fick av Harriet Åkermark när vi höll på att arbeta med vår hall.

*Iskallt i tältet
snubblar på skarvarna vid baslinen
serverar i nät
slår en retur
inte en boll
lampan i dörren för stark
skitigt i duschen
vattnet fruset
klubbrummet stängt
slut på kaffet
två bullar kvar sen jul
släckt i hallen klockan 6 lördagskväll
Teddy förbannad
nattkröksgäster pinkar på väggen
det blir sämre och sämre
nog vore det bra med en ny hall Du Jan
med festväning.*

Denna lilla vers beskriver mycket av den känsla jag själ kände under åren i vår gamla arena.

Tänk så mycket bättre allt är i den nya hallen. Men! Finns hjärtat med??

Jan Nilsson

HOBBY PROFILEN

VEM ÄR GUNNAR MORELL?

Gunnar är en organisatör av stort format och mannen bakom Tunakammans framgångar sedan lång tid tillbaka. Svensk mästare 1985, 1997 och 1998.

Tomas Victorin

Ordförande 1981-1988

Det var på hösten 1981 jag fick förtroendet att efterträda Jan Nilsson som ordförande i Hobby.

Vi som den gången var nya i styrelsen fick egentligen förutsättningar som var idealiska för vidareutveckling av klubbens verksamhet. Björn Borgs framgångar hade skapat ett rejält sug kring tennisen och mer eller mindre varenda unge ville pröva på om man som tennisproffs kunde försörja sina föräldrar. Lokalt i Eskilstuna hade vi en fin tennis-tradition att bygga vidare på och dessutom hade vi en trettonåring som såg ut att kunna hur bra som helst och bidrog givetvis till intresset; Kent Carlsson var namnet. Sist och inte minst hade Hobby äntligen kunnat lämna sitt fallfärdiga tält på Västeråsvägen och flyttat in i den nya hallen på Vagnmakargatan, en anläggning som var - och fortfarande är den bästa man kan tänka sig för tennis spel så länge det inte kommer för stora åskådarskaror.

Vi i styrelsen kom alltså som det heter i politiska sammanhang till ett dukat bord.

Så här snart tio år senare kan man fråga sig om vi tog vara på förutsättningarna och vidareutvecklade tennisen i Eskilstuna. Svaret är egentligen givet - vi lyckades på en del områden men inte på andra.

Till att börja med kan man konstatera att klubben i Kent Carlsson fick en spelare i den definitiva världseliten, åtminstone vad gäller tennis på långsammare underlag. Kent har nått sina framgångar på egen hand och har inte behövt särskilt mycket stöd från sin klubb. Han hade förmodligen blivit ungefär lika bra om han vuxit upp i Strängnäs eller Vingåker och spelat där under sin juniortid. De riktigt stora

begåvningarna tar sig fram på egen kraft och hittar sitt eget sätt att spela. - Under tiden fram till att Kent kunde försörja sig på tennisen stöttade vi honom från Hobby efter våra begränsade möjligheter, men det var säkert inte avgörande för hans framgång. Nu är Kent 22 år; vi hoppas att han äntligen blir fri från sina skador och kan återta sin plats i världseliten.

Pengar är som gödsel har någon sagt. De skall spridas för att göra nytta. Det är en princip som vi försökte leva efter under mina ordförandeår. Den nya anläggningen gav oss möjlighet att bygga ut tennisskolan. Vi rekryterade och utbildade ett stort antal tennislärare som mot en i och för sig ganska blygsam ersättning ställde upp ett par timmar i veckan för att undervisa uppemot 300 elever på alla stadier från nybörjare och upp till framgångsrikt tävlingsspelande ungdomar. Den här tennisskolan - som jag tycker vi ska vara stolta för - har gett en mycket bra bredd på tennisen i Eskilstuna. Många mycket duktiga ungdomar har vi också fått fram. Flera har som juniorer varit bland Sveriges bästa i sina åldersklasser. Än så länge är det vid sidan av Kent ingen som nått riktigt upp till eliten genom att vara på eller i närheten av 20-bästa-listan i Sverige. Personligen tror jag att det är en tidsfråga - förr eller senare måste det rimligen dyka upp talanger i vår tennisskola som hittar vägen upp till Sverigeeliten.

PÅ ett speciellt område tycker jag att klubben lyckats väl på senare år, nämligen som tävlingsarrangör. Tunakannen är en gammal fin tradition som under 80-talet upplevt en verklig storhetstid. Nästan alla svenska elit-spelare under de senaste decennierna har en eller flera gånger varit med i Tunakannen. Jag tycker det är fantastiskt att den här tävlingen med i sammanhanget löjligt små prispengar har blivit en av Sveriges allra största och kvalitetsmässigt bästa tävlingar efter Stockholm Open och Båstadsturneringen. Det är många som på olika sätt bidragit till att göra Tunakannen till vad den är i dag, men under min tid var det Gunnar Morell som fungerade som pådrivare, eller kanske inpiskare, är ett bättre ord. Knappast några etablerade svenska spelare ville eller vågade avstå från spel i Tunakannen. Den som glömde att anmäla sig fick genast en påminnelse och rättade in sig i leden. Ett av få

giltiga skäl att avstå från att spela om Tunakannan var att spela Australien Open. Tyvärr, om man ser det från våra utgångspunkter, har det blivit något av en modefluga bland svenska spelare att åka till Australien varje nyår. - Men Tunakannan håller fortfarande god klass. Jag hoppas i alla fall att Gunnar efter en paus kommer åter i arrangörsleden - han behövs.

Numera är Tunakannan inte vår enda störtävling av nationellt intresse. På senare år har BPA Cup tillkommit som en av landets högklassigaste juniortävlingar. Dessutom fick Hobby i mitten av 80-talet Tennisförbundets förtroende att ordna t.ex. ett veteran-SM och slutspelet i en årgång av Opel Cup, så numera finns det gott om arrangörsrutin i klubben.

Idrottsverksamhet och sund ekonomi går ju långt ifrån hand i hand, men i Hobby har vi under det senaste decenniet klarat oss riktigt bra. Det är i och för sig sant att vi inte satsat riktigt stora pengar på klubben elitspelare. Däremot har vi hela tiden försökt att hålla en lågprisprofil för tennisingdomar och vanliga motionärer. Om jämfört med städer runt om i Mellansverige är Eskilstuna definitivt en av de billigaste när det gäller tennisspel på bra banor och det är säkert en av anledningarna till att beläggningen i tennishallen hela tiden visar en viss ökning. Att vi över huvud taget fick chansen att driva lågprispolitik ska vi förresten tacka den tidigare styrelsegenerationen för - en bra finansiering lade grunden till att vi i lugn och ro kunde börja amortera skulderna utan att bryta nacken ekonomiskt.

Jag känner mig övertygad om att Hobbys stora problem på lång sikt är ledarrekryteringen. Hittills har klubben haft en i många stycken mycket väl fungerande ledning som klarat av det mesta, en sund ekonomi, en bra tennisskola, fina tävlingsarrangemang, en väl underhållen och trevlig anläggning osv. Men under mina år i styrelsen hade vi svårt att engagera nytt folk i klubbarbetet.

Egentligen fanns förutsättningarna då på samma sätt som de säkert finns i dag - till eleverna i en tennisskola med 300 ungdomar finns förmodligen minst lika många föräldrar som skulle kunna engageras som tennistränare, som organisatörer i tennisskolan, som kaffekokare i föräldraföreningen eller som hjälpredor i

största allmänhet. Vi i Hobby - och förresten nästan alla andra svenska idrottsklubbar - måste bli mera uppfinningsrika när det gäller att engagera nya människor. Om vi klarar det så kan vi säkert komma tillbaka och gratulera en framgångsrik klubb vid framtida jubiléer.

Sten Wahlgren

Ordförande 1988-1990

Den här jubileumsskriften är en hyllning till Tennisklubben Hobby, som i år fyller femtio år. Egentligen utgör skriften en fortsättning på den första delen av klubbens historia, som utkom vid 25-årsjubiléet 1965. Vi har därför valt att återge vissa avsnitt från dessa år för att du som läsare skall få en bättre sammanhängande bild av klubbens arbete under alla de femtio åren som gått sedan klubben bildades.

Klubbens ordförande vid 25-årsjubiléet, Arne Johansson, uttryckte då stora förhoppningar om att Hobby skulle komma att behålla och förstärka sin position som distriktets ledande tennisklubb "åtminstone under den kommande 25-årsperioden". Nu med facit i hand kan vi väl ändå säga, utan att förhäva oss, att Hobby verkligen kan se tillbaka på en mycket händelse- och framgångsrik period. Mycket har hänt under denna halvsekel långa period. Under det senaste decenniet, som vi nyligen lämnat bakom oss, är Kent Karlsson naturligtvis den Hobbyit som vi alla i första hand tänker på. Kent har ju, som ingen annan spelare i klubbens historia lyckats komma med att bli en av världens stora tennisprofiler.

Den nya tennishallen är kanske annars den mest iögonfallande och viktigaste händelsen för klubbens utveckling. Därför har den ägnats stort utrymme i denna skrift.

Den hyllning som vi nu frambär till klubben är därför inte enbart riktad till de spelare, som med sina framgångar spridit glans åt Hobby. Utan vi vill med denna jubileumsskrift även berätta om alla de ideellt arbetande ledare och föräldrar, som dragit ett stort lass för att se till att klubben är en av, inte bara distriktets bästa, utan i flera avseende en av landets ledande tennisklubbar i dag.

Ordleken "min hobby är Hobby" som sportchefen Tore Eriksson eller vem det nu var som myntade det, har hittills följts av alla dessa ledare. Jag hoppas att även morgondagens spelare och ledare skall följa denna devis.

För oss inom den sittande styrelsen är det en stor glädje att få vara med om att arrangera ett 50-årsjubileum. För mig som årsbarn med klubben är det också en alldeles speciell känsla.

Som flertalet av våra ledare kom jag in i Hobby via mina tennisspelande söner. Mitt första uppdrag i styrelsen blev att ta hand om utbildningskommittén. Utbildningsfrågor har alltid intresserat mig och det passade mig därför bra. Vi har inom idrotten ett stort ansvar för ungdomar, som vi måste leva upp till. Vad ledaren gör tar barnen efter. Det är ju också tränaren eller instruktören som är klubbens ansikte utåt. Därför krävs välutbildade tränare med pedagogisk erfarenhet.

Inom Hobby finns i dag en fin tränarkader på ett 40-tal stegutbildade instruktörer. Vi har en utomordentlig grundstomme i våra duktiga juniorer. De börjar nu också se tränarsysslan som ett naturligt led i sin egen utbildning. Vi har haft bekymmer och har det fortfarande i viss mån genom den generationsväxling som ägt rum. Gamla erfarna tränare har slutat och junior- och utbildningskommittén har fått jobba hårt för att fylla vakanserna.

Vi behöver juniorer, men vi behöver också en lagom blandning av vuxna och ungdomar som ledare.

Det ökade intresset för tennis inom landet och även Eskilstuna har vi naturligtvis försökt att ta tillvara och utveckla. Varje år strömmar ständigt nya tennisintresserade ungdomar till vår tennisskola. Med nästa 350 tenniselever, vår

och höst i verksamhet, hör Hobbys tennis-skoleverksamhet till landets största.

Med mottot "för att få en bra bredd måste vi även ha en bra elit" inleddes en ny kvalificerad satsning på ett mindre urval av klubbens elit-juniorer. Vi har under viss tid kunnat notera att klubbens tidigare så dominanta ställning på ungdomssidan brutits, varför målet nu satts upp till försöka återta denna position. Det är ingen lätt uppgift i den hårda konkurrens som råder, men självklart värt ett försök. Vi börjar så smått redan nu se resultat, inte minst på flicksidan ser det mycket lovande ut.

TK Hobby kan fortfarande ståta med en tennisanläggning, som kan räknas till de absolut yppersta i landet – trots alla nybyggen. Ideliga besök, nu senast från England, visar att hallen är mycket välplanerad och genomtänkt. Men även det bästa bygge måste ibland ses över. Efter snart tio år är det dags för ett första större ingrepp. Alla mattor kommer att bytas ut eftersom dom är helt utnötta. Det är en stor investering, men nödvändig för att hålla en fortsatt hög standard på denna trivsamma tennisarena. Jag kan lugna er med att vi kommer inte att gå över till några nya färger utan behålla nuvarande fina färgsättning i hallen. En annan investering som vi håller på och förbereder är att anlägga två nya utebanor. Orsaken till detta är att vi nu inte längre disponerar de gamla "Essobanorna" som helt övergått till korpen.

Ett annat mål är att öka antalet medlemmar i klubben och därmed öka tennisintresset och även försöka få en förbättrad beläggning i hallen. Målet är att inom den närmaste tiden få 1000 medlemmar i Hobby mot tidigare knappt 700. I dag är medlemssiffran ca 900. Det är också viktigt att kunna nå ut med information till medlemmarna. Det är därför glädjande att vi nu på nytt fått liv i vår klubbtidning Bollträffen. Men medlemmarna kommer från och med nästa år även att få Svenska Tennisförbundets egen tidning Svensk Tennis hem i brevlådan. En ny satsning som vi hoppas skall slå väl ut och öka intresset ytterligare

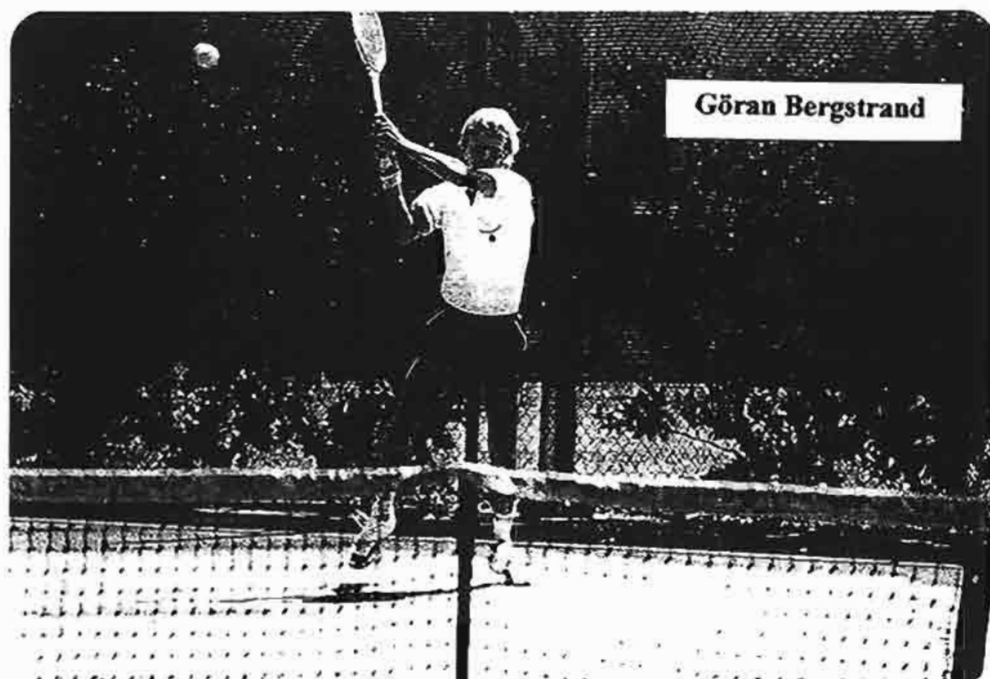
TK Hobby har i dag förmånen att ha två huvudsponsorer, Viking Line och BPA, bakom sig. Båda har hjälpt oss med att se till att kunna genomföra våra båda stortävlingar, Tuna-kannan-Viking Line CUP och BPA Cup.

Mer än tio av tolv av Sveriges bästa juniorer ställde upp i BPA Cup senaste omgången. Tävligen överträffade därmed själva SM.

Douglas Palm

1990 års Tunakannen samlade startfält med storstjärnor som Anders Järryd, Johan Carlsson m.fl. svenska toppspelare. Johan, som blev årets segrare tackade i sitt segertal Hobby för mycket välarrangerade och trevliga tävlingar. Om dessa tävlingar med ett så kvalificerat startfält legat utomlands skulle Tunakannen enligt Johan ha lockat storpublik. Ett bättre betyg kunde inte 1990 års jubileumstävling ha fått.

En av Hobbys starka sidor är att kunna genomföra stortävlingar år efter år och alltid samla svenska eliten till Eskilstuna. En av hemligheterna tror jag är att spelarna verkligen trivs och att de alltid känner sig väl omhändertagna här hos oss. Låt oss se till att bevara denna förmåga. Inte bara i tävlingssammanhang utan låt trivseln finnas i hela vår verksamhet. Då kommer Hobby alltid ha en plats i allas våra hjärtan.

Göran Bergstrand

Under 70-talet hade våra spelare många fina framgångar. Störst av dem alla var 1974 när Göran Bergstrand blev den förste från TK Hobby att erövra ett Europamästerskap. Han vann PS15 ute. 1977 svarade han ånyo för en fin insats genom att vinna PS18 ute. Utöver sina två Europamästerskap har han också blivit svensk mästare 2ggr.

Under detta årtionde hade vi också två spelare som med framgång deltog i det svenska David Cuplaget. Det var Jan Norbäck och Douglas Palm.

Jan spelade och vann en singel. I dubbel spelade han tre matcher och vann två. Douglas spelade och vann en dubbel.

TK Hobby

1990-2000

Sverre Karlsson

Så har vi kommit till de senaste 10-åren, vilket var den egentliga orsaken till att jag tagit initiativet till att skriva denna sammanfattning över föreningens 60-åriga tillvaro.

När TK Hobby fyllde 50 år skrev Svenska Tennisförbundets tf. ordförande Olle Bergström följande. "50 år är förvisso ingen hög ålder i ett land där tennisen har mer än 100 års traditioner. När jag därför å Svenska Tennisförbundets vägnar vill gratulera TK Hobby detta jubileumsår är det inte den höga åldern jag bugar mig för, utan istället den höga aktiviteten. Klubben har under det senaste decenniet bidragit till den svenska tennisframgången i alla led. Skapande av en stor modern tennisanläggning, en bred juniorverksamhet som bland annat fått en världsstjärna i Kent Carlsson, och välarrangerade tävlingar, gör att TK Hobby kan användas som en förebild för många nybildade tennisklubbar."

Tack Olle Bergström för de uppskattande orden – jag bara undrar vad du skulle ha skrivit om vad som hänt under 90-talet.

Vad hände då under 90-talet?

Enbart under detta årtionde erövrade våra spelare 29 svenska mästerskap mot de 25 som erövrades under klubbens första 50 år. Vi blev också en av de få klubbar i landet som var representerade i elitseriens dam- och herrlag. Bakom allt detta låg en målmedveten satsning av styrelser som såg till att våra spelare på alla nivåer togs väl om hand och fick bra instruktörer och tränare.

Rolf Pettersson, som varit med allt sedan föreningen bildades och har under årens lopp gjort TK Hobby ovärderliga tjänster. 1991 ställde han lojalt upp och blev klubbens 14:e ordförande. Under hans tid som ordförande byggde vi utomhus till ytterligare två banor till de fyra vi redan hade, samt en terrass med god överblick över hela utomhusanläggningen. I och med detta kan vi i dag ståta med en av de finaste och bästa tennisanläggningarna i landet. Tillbyggnaden var klar strax före det att vi 1994 stod som arrangör för Europamästerskapskval för lag pojkar 16 år.

Enligt pressen, samt representanter från de deltagande länderna och från Svenska Tennisförbundet, blev tävlingen en succé, såväl sportsligt som arrangörsmässigt. Något som organisationskommittén var glada för efter allt arbete de lagt ner. Stig Ludvigsson lade ner ett oerhört arbete och var den sammanhållande länken. Med bravur och skicklighet tog han ut så mycket som var möjligt av den rutinerade kommitténs ledamöter. I kommittén ingick förutom Stig, Stig Berg, Thomas Hellström, Stefan Lund, Bengt Heed, Björn Sjöberg och jag själv. Kommittén var starkt assisterad av klubbens ordförande Rolf Pettersson.

När de olika ländernas representanter och funktionärer tågade in på center-courten, var det också en invigning i det tysta vad gäller tillkomsten av de nya utebanorna och terrassen. Ett stort tack till Stefan som såg till att tillbyggnaden blev klar i tid och till Ernst Mathisen, som offrade en stor del av sin semester och såg till att banorna var i topptrim. Ernst var något av en expert när det gäller anläggning och skötsel av grusbanor.

Under själva tävlingen fick klubben motta många berömmande ord över anläggningen och för den anda som genomsyrar hela föreningen, från den allra minsta till den högsta. Bland annat sa Svenska Tennisförbundets representanter i sitt tacktal "det är inte ofta om det över huvud taget förekommer, att man får se klubbens ordförande och den allra yngsta bollkallen gå och sopa banorna."

Spelmässigt så vann Sverige tävlingen bland annat tack vare fina insatser av vår egen Mattias Hellström. Han vann sina två singelmatcher. Den första mot Rolf Markusson, Norge, med 6-2,6-0 och den andra mot Martin Lee, Storbritannien, med 6-3,6-1. Mattias deltog även i två dubblar. Den första vann Mattias/Björn Rehnqvist (bronsmedaljörerna från årets junior-EM) mot Norge med 6-2,6-3. Däremot blev det förlust mot Storbritannien, här spelade Mattias i lag med Per Thomadsson.

1995 övertog Stig Bergh ordförandeskapet. Även Stig hade ett brett kunnande när det gäller tennis och föreningsliv. Bland annat genom flerårigt styrelsearbete i TK Hobbys junior- och ungdomskommitté, samt som ledamot i Sörmlands Tennisförbund.

Under Stigs år som ordförande arrangerade vi 1996 JSM för flickor och pojkar 16 och 18 år. Arrangemanget klaffade perfekt. En bidragen orsak här till var det vackra vädret som kom lagom strax före det att tävlingarna startade och varade hela tiden. Våra unga spelare gjorde mycket bra ifrån sig. Mattias Hellström (Björn Rehnqvist, Lerum) tog guld i PD 18 och brons i PS 18. Marcus Lund och Johan Örtengren, Sollentuna, tog silver i PD 18.

Nina Wennerström och Maria Majkic, Lerum, tog silver i FD 18 och silver i FS 18.

Under 1996 fick Mattias Hellström sitt internationella genombrott med finalplatsen i Australien Opens juniorklass och fina framgångar i turneringar i Brasilien. Avslutade året med att ligga ca 500 på världsrankingen. Nina Wennerström var med i det svenska lag som blev trea i lag-EM 18 år och hade även fina framgångar i Brasilien. Marcus Lund blev svensk mästare i dubbel, avancerade långt i Paris Opens juniorklass och slog sig in på världsrankingen. Anna Westin radade upp segrar, ofta mot äldre och mera namnkunniga spelare. Och kanske det allra bästa till sist – Tom Eklund som vid Kalle Anka Cup i Båstad fick ta emot Birger Buhres minnespokal för sina insatser på tennisbanan och för ett perfekt uppträdande på och utanför banan. Under året hade han också segrat i landskamper mot såväl Tyskland som England.

1997 var året då blott 11-åriga Åse Törngren blev "historisk", genom att bli den första Hobbyflicka som vunnit 12-årsklassen i Kalla Anka Cup final i Båstad. Hon blev även svenska mästare i dubbel i 12-årsklassen, såväl inne som ute, tillsammans med Malin Grimshorn, Vetlanda.

Tom Eklund blev nordisk mästare i lag för pojkar 14 år och tog brons i singel vid JSM.

Anna Westin ingick i det lag som tog silver i Nordiska mästerskapet för flickor 16 år.

1998 tog Staffan Ackell över ordförandeskapet. Sin vana trogen rekryterades till ordförandeposten personer som hade en lång erfarenhet av tennis och föreningsliv. Staffan hade dessförinnan varit ordförande i framgångsrika Lidköpings Tennis-klubb.

Ett av de största problemen den nya styrelse fick ta itu med var av ren ekonomisk karaktär. Landets långvariga lågkonjunktur hade satt sina spår. Det blev svårt, om inte helt omöjligt, att få sponsorer i den omfattning som tidigare. Beläggningen skönk också drastiskt och dessutom måste beläggningen på innehallens banor bytas ut.

När det gäller minskade beläggningen så var det inte bara ett problem som TK Hobby drabbades av. Många andra klubbar var i samma situation. Från att tidigare haft svårt att ta emot alla som ville spela tennis var man nu tvungen att gå ut i skolor och företag och göra propaganda för denna så fina sport.

Utbytet av underlaget, filt till plexipave, var ett måste. Det gamla underlaget var mycket slitet och satsningen mot det mera ur slitningssynpunkt bättre plexipave var ett måste. Som ordförande i anläggningskommittén gjorde Gunnar Holmström

ett "jättearbete". Svarade för såväl upphandling som övervakning att arbetet blev utfört i rätt tid.

När denna artikel skrivs pågår ett intensivt ekonomiskt arbete som redan burit frukt och vi hyser god tillförsikt att Staffan och hans styrelsemedlemmar ska lyckas. TK Hobby har stora tillgångar genom att de äger hela anläggningen.

Under Staffans tid har hittills våra spelare till fullo svarat upp till de förväntningar som vi ställt på dem. Vårt damlag finns fortfarande kvar i elitserien och herrlaget, som av vissa skäl måste dra sig ur serien och fick börja om i en lägre serie, är nu på väg att återta en plats.

Några som bör nämnas i seriesammanhang är när de övriga A-lagsspelarna flyttade från stan och försvann till andra klubbar så stannade Pasi Pannula och syskonen Westin (Anna, Johan och Per) lojalt kvar.

Under 1998 tog då 15-åriga Tom Eklund en mycket meriterande seger när han vann en ETA-tävling i Finland i 16-årsklassen. Segern i Åbo gav Tom 40 ETA-poäng och var ett bevis på att han tillhörde Europa-toppen i sin åldersklass. Under den resterande tiden detta årtionde har Tom visat att han utvecklats i rätt riktning och vi kan förvänta oss mycket av honom.

Två andra som går från klarhet till klarhet detta år var Åse Törngren och Nicklas Szymanski. Åse har efter sina framgångar under 1997 fortsatt radat upp fina resultat i JSM och de landskamper hon deltagit i. Nicklas, vilken är något yngre, har också slagit igenom och vunnit många meriterande segrar. Låt dessa två bli ett föredöme för hur långt man kan gå genom hård träning och rätt matchning.

1999 fick TK Hobby återigen Svenska Tennisförbundets förtroende att arrangera ett svenskt juniormästerskap. Denna gång för flickor-och pojkar 12 år. Det blev en stor folkfest under de dagar tävlingen varade. Den svenska sommaren visade sig från sin allra bästa sida. Tävlingsledningen hade också lyckats inrama själva tennisanläggningen på ett fint sätt med blommor och tält där man sålde tennisprylar, kaffe/the och läsk, glass, godis m.m.

I pojkklassen hade vi åter glädjen att få en svensk mästare i Nicklas Szymanski som tillsammans med Ervin Eleskovic, IS Göta, segrade i dubbel. I singel blev han utslagen i kvartsfinalen av den slutliga segraren Ervin Eleskovic.

Tränarnas betydelse.

Våra tränare har i allra högsta grad bidragit till varför vi fått fram så många fina och framgångsrika

spelare. Tyvärr är det så att en tränare efter en tid ser sig om efter nya utmaningar, dvs byter klubb. Många av de bättre adepterna under hans tid följer då med han/henne till den nya klubben. Inom TK Hobby har vi många exempel härpå. Detta innebär i stort sett att Hobby blivit en plantstkola för storstadsklubbarna.

Bland tränarna ska i första hand nämnas Peter Englunds fina arbete som i slutet av 80-talet och i början av 90-talet lade grunden till de stora spelarframgångarna under decenniet. Den mycket rutinerade Lasse Eriksson (personlig tränare för Kent Carlsson under hans glansdagar) övertog arvet och förvaltrade det så väl att 90-talet blev det framgångsrikaste decenniet för TK Hobby någonsin. Man får inte när det gäller tränarnas insatser glömma bort de andra. Fredrik Hörnell, Magnus Mathisen, Clas-Göran Fredriksson som alla utförde ett mycket fint och omtyckt arbete.

Vart tog då alla dessa fina tränare vägen? Peter är tränare för Upsala Stud.IF. Lasse för KLTK, Fredrik för Mälardalens TK, Magnus personlig tränare för Jacob Adaktusson och Clas-Göran är tränare i Tyskland.

60 årsjubileumet gick av stapeln den 26 augusti 2000.

Firandet kunde inte ha fått en bättre upptakt. Vädret var strålande vackert och det var många som tog tillfället i akt för att se och själva ta del av de aktiviteter som anordnats. Våra allra bästa spelare visade upp sig, liksom övriga ungdomar och veteraner. Alla hade roligt och spelade fin tennis. Vid sidan av dessa uppvisningar spelades klubbmästerskap och DM för seniorer.

Strax före middagen var det samling vid utomhusbanorna, varvid Staffan hade nöjet att hälsa alla välkomna, samt ge en kort nostalgisk återblick över klubbens 60-åriga tillvaro.

Därefter uppvaktades Hobby med tal, blommor och gåvor av Eskilstuna Kommun, Svenska Tennisförbundet, Södermanlands Idrottsförbund, Sörmlands Tennisförbund, Torshälla TK och Handelsbanken. Svenska Tennisförbundet representant Morgan Andersson gav en historisk återblick över vad Sörmländsk Tennis åstadkommit och vilken central betydelse TK Hobby har i detta sammanhang. Det är få föreningar som under sin 60-åriga tillvaro kan redovisa att ha erövat 10 europamästerskap (Göran Bergstrand och Kent Carlsson) och 58 svenska mästerskap. Morgan avslutade med att gratulera TK Hobby för den fina tennisanläggningen och de fina arrangemang klubben alltid anordnar.

Middagen intogs i föreningens samlingsrum som var till bristningsgräns fyllt av medlemmar. Antalet unga och äldre fördelade sig ungefär 50/50. Jonny Lundgren tackade för maten och önskade föreningen lycka till. Torkel Formark, son till klubbens första ordförande Olle Eriksson, berättade hur det var strax före och under TK Hobbys första år. Det var åtskilliga gånger han och hans bror Jörgen (också närvarande) fick följa med sin pappa på hans tennisaktiviteter.

Som avslutning på kvällen fick jag ta emot en personlig gåva från Staffan (en slips med tennis-spelare) som tack för dagens arrangemang.

000

För synnerligen värdefulla insatser under lång tid fick jag på årsmötet, samma år som jubileumsåret, ta emot något som jag värdesätter mer än alla de priser och utmärkelser jag erhöill under mina aktiva år som idrottsman. Jag utsågs till hedersmedlem och fick klubbens guldnål. Jag känner mig djupt hedrad att få sälla mig till de fyra andra som fått denna utmärkelse under klubbens 60-åriga tillvaro.

Nr.1 Olle Eriksson

2 William Håkansson

3 Curt Käll

4 Rolf Pettersson

5 Sverre Karlsson

---- 000 ----

När nu klubben går in i ett nytt decennium är det min förhoppning att vi genom bra ledare och tränare ska skapa förutsättningar för ytterligare framgångar för våra spelare och vår klubb.

Lycka till !

Rolf Pettersson

(ordförande 1991-1994)

Under år 1991, mitt första år som ordförande, var den största glädjen föreningens goda ekonomi. Vi fick överta ett gott överskott från alla föregående styrelser sedan byggandet av Tennishallen som skulle användas till amorteringar av lån. Antalet medlemmar var näst intill tusen och abonnemangstiderna och löstidsförsäljningen var också mycket bra. De sportsliga framgångarna på juniorsidan var goda. Nina Wennerström blev Svensk Mästare för 12-åringar i dubbel. Flicklaget i 15-årsklassen bestående av Louise Östling, Katarina Linde och Nina Wennerström blev SM-vinnare i lag och Mattias Hellström blev uttagen i juniorlandslaget. Under följande år infördes mervärdesskatt också för ideella föreningar, vilket medförde att energi- och andra kostnader ökade med 25% på en gång. Styrelsen tvingades att kraftigt höja alla priser, vilket medförde en minskning av både abonnemangs- och löstider och därmed antalet medlemmar. Tennisintresset minskade och ekonomin försvagades. Men de idrottsliga framgångarna fortsatte. Året började med att Svenska Tennisförbundet tilldelade föreningen "Macke-statuetten" för bästa ungdomsklubb i landet för 1991. Flera landslagsuppdrag registrerades för Louise Östling, Mattias Hellström och Nina Wennerström. Under följande år kunde styrelsen trots allt lösa ett 10-årigt lån som upptogs för byggandet av Tennishallen av Pressens Pensionskassa med ränta på 14,5%. Styrelsen löste detta med att uppta ett lån av Eskilstuna Tennishall på 300.000:-. Det medförde att en räntekostnad på 290.000:- per år i fortsättningen kunde sparas.

Planering av byggandet av två nya utomhusbanor med läktare påbörjades. Byggandet be-

slutades i jan-93 och kunde invigas sommaren 1994. Mattias Hellström vann Kalle-Anka-Cup i Båstad. Det var den första segern efter Kent Carlsson. Nina Wennerström blev SM-segrare för flickor 14-år. Landslagsspelarnas skara utökades med ytterligare 5 ungdomar. Det var Nina, Irini, Anna W. och Joakim Noritis. 1994 blev mitt sista ordförandeår. Under sommaren invigdes de nya utomhusbanorna med JEM-kval för lag pojkar 16-år med lag förutom Sverige från Finland, Norge, Vitryssland, England och Ukraina. Sverige gick vidare till slutspel och i laget fanns Mattias Hellström. Tävlingsledare för arrangemanget var Stig Ludvigsson, som genomförde arrangemanget med ungdomskommitténs hjälp. Vi fick ett hedersomnämmande från Internationella Tennisförbundet och Svenska Tennisförbundet för vårt sätt att genomföra tävlingen. Årets SM-mästare var Mattias Hellström i singel inomhus och utomhus i dubbel

Slutord. Jag vill framföra ett tack till alla i Jan Nilssons styrelse för det fantastiska arbete som genomfördes vid byggandet av våran ögonsten Tennishallen. Fortfarande anser många gästande tennisspelare att det är en av de allra bästa Tennishallar som finns i landet.

Under min tid som ordförande i styrelsen var följande föreningsmedlemmar förtjänstfullt engagerade i styrelse- eller kommittéarbete, under längre eller kortare perioder: Håkan Östling, Vigert Larsson, Ulf Hillström, Kenny Kårehag, Lennart Larsson, Jacob Victorin, Christer Carlsson, Thomas Hellström, Stefan Lund, Björn Sjöberg, Sverre Karlsson, Ingrid Victorén-Johansson, Ann-Marie Nordqvist, Ulf Havton, Fredrik Hörnell, Göran Tinglöv, Ernst Mathisen, Mikael Rydell, Ann-Marie Havton, Helena Jacobsson, Bo Nilsson, Rolf Gustavsson, Gunnar Holmström, Claes-Göran Fredriksson, Carolina Kårehag, Stig Ludvigsson, Stefan Eklund och Stig Berg.

Stig Bergh

Ordförande 1995-1997

Så här skrev Stig december 1996.

Hej alla Hobby-iter!

När jag tog över ordförandeklubban så var det i vetskap om ett ledarskap som förpliktar, med tanke på vad tidigare ordföranden i klubben utträttat.

För er som inte känner mig får jag meddela att jag är gift och bor i Torshälla, har tre barn (Christian, Peter och Anna) vilka alla spelar tennis för TK Hobby. Jag har under ett antal år varit ansvarig för Eskilstuna Cup och dess föregångare, jag har också ingått i TK Hobby styrelse (junior- och ungdomskommittén). Vidare så har jag varit aktiv i Sörmlands Tennisförbund.

Det är min förhoppning att alla i ska trivas med varandra, från de allra yngsta till de äldsta medlemmarna i föreningen. För att detta ska vara möjligt är det viktigt att vi alla strävar åt samma håll. Med tanke på vad jag hittills varit med om så har vi en bra grund att stå på. Vår ekonomi är under kontroll och vi har en fin anläggning. Viandan i föreningen är mycket god. Aktiva stöttar varandra och föräldrar och äldre medlemmar ställer upp vid våra arrangemang och gör dem till något extra. Vi har under årens lopp i press och av besökare skördat mycket beröm för våra tävlingar.

När det gäller det rent sportsliga har vi visat framfötterna genom fina insatser såväl nationella som internationella. Ett antal av våra spelare har slagit sig in på världsrankingen och ytterligare några är på väg. Vi har tagit ett stort antal SM-medaljer och våra övriga ungdomar är på stark frammarsch och det ser lovande ut för framtiden.

För att stärka vår ekonomi har vi startat en reklamkampanj och hoppas därigenom få ännu flera sponsorer till våra tävlingar, annonsörer i program och klubbtidning, samt reklamskyltar i inomhushallen och i anslutning till utebanorna. Här förväntar vi oss att alla hjälper till.

Tack alla för ett gott samarbete!

Staffan Ackell

Ordförande 1998-

Min tid som ordförande

Bakgrund

Tennisen har för min del alltid varit en naturlig och viktig del av fritiden. Familjen spelar tennis i tredje generationen och när vi flyttade till Eskilstuna 1995 var det mer eller mindre självklart att söka upp tennisklubben för att delta i utbudet. Vår yngsta dotter Maria var då inne i sin grundläggande tennisutbildning och önskade påbyggnad av det hon fått i Lidköping TK. Här kom hon också in i en utvecklande miljö med kvalificerad träning och trevliga kamrater och har kunnat fortsätta sin tennis på ett bra sätt.

För egen del har tennisen alltid främst varit en social aktivitet med plats för tävlingsmomentet under trevliga former och det har varit naturligt att försöka delta aktivt i klubbverksamheten där familjen haft sin bostad. Det betyder att jag

Jag haft tillfälle att se flera stora som små klubbar från styrelseperspektiv i olika befattningar; Åhus TK, Torshälla TK, Orrefors TK, Lidköpings TK. Sommartid har jag ägnad mig åt mycket "social" tennis i Karlshamn TK under 25 år. Barnens tävlande har under många år skärpt tävlingsinnehållet och jag och hustru Ylva har följt våra tre barn på sammanlagt flera hundra tävlingar. En härlig samvaro med mycket spänning och lärdomar i med- och motgång.

Allmänna förutsättningar

TK Hobby har egentligen samma svårigheter och möjligheter som alla klubbar och klubbens framgång är beroende av nivån inom framför allt följande områden:

- Medlemsengagemanget
- Beläggning av banorna
- Utbildning av tennisspelare
- Behov av bra dagliga ledning av hela verksamheten
- Behov av engagerade styrelseledamöter
- Utveckling av ekonomin

Tennis för alla

Då jag tillträdde som ordförande 1998 beslöt styrelsen att klubben devis skulle vara **"tennis för alla, var och en på sin nivå"**. Detta är knappast något helt nytt i TK Hobby. Möjligen har vi formulerat målsättningen klarare. Sett till vad det innebär har klubben på många plan levt upp till devisens innehåll, dock ännu inte fullt ut. Den rena klubbtennisen för äldre och yngre klubbspelare har under senare år inte haft tillräcklig plats. Embryon till förbättringar finns och vi ser fram mot att den aktiviteten på olika sätt med, seriespel, dubblar och annat utvecklas och engagerar fler i klubben.

Den stora framgången kommer när klubbens alla delar fungerar samtidigt och vi kan ge vår devis fullt innehåll.

Nytt handlingsprogram 1999

Styrelse la 1999 fast att förutsättningarna för tennis för alla skulle skapas genom:

- en bra anläggning
- bra tränare som kan bredda och utveckla ungdomsverksamheten
- tävlingsverksamhet på all nivåer
- god ekonomi med bra administrativa system

Ny beläggning i anläggningen

Grunden i anläggningen har lagts långt tidigare och den här styrelsens bidrag blev att besluta och genomföra en ordentlig uppfräschning 1999 genom att byta ut banornas filtbeläggning mot plexipave. Det gav en förnyad och mycket fräsch hall, som har uppskattats av våra spelare. Det nya underlaget innebär betydligt mer spel om bollen och ännu roligare speltimmar för alla jämfört med den snabba filten. Totalt sett blev det ett lyft för anläggningen och klubben medlemmar. Anläggningskommittén med Gunnar Holmström i spetsen gjorde ett jättejobb i det här och senare projekt och lyckades både med tids- och budgetplaneringen med hög kvalitet.

Bana 6 blir utslagsplats för golf

Tennisen har under hela 90-talet fallit tillbaka i landet, både relativt och i absoluta tal. Mindre barnkullar och konkurrens från andra sporter innebär nya utmaningar för att nå tillräckligt underlag för verksamheten. Tennishallen har minskat beläggningen under 90-talet och styrelsen beslöt år 2000 att avsätta en bana för golfträning vintertid, putting, utslag mm. Här pågår december-mars full aktivitet och genomförandet har gett en populär komplettering med bra förstärkning av ekonomin. Sammanlagt mycket lyckat med möjligheter till vidareutveckling. Många är ju numera både tennis- och golfspelare och på det här sättet vitaliserar vi båda sporterna för våra medlemmar.

Tenniskolan börjar växa igen

Tennisträningen har efter ett generationsskifte stabiliserats och vi ser nu en förbättrad kvalitet och ökad volym igen i tenniskolan och den övriga juniorträningen. Betydligt aktivare marknadsföring krävs av tennisen och till styrelsens glädje sker nu krafttag på det här området med aktivitet mot skolorna av våra tränare Fredrik Hörnell och Andreas Larsson. Juniorkommittén har under en period stärkt sin ställning och är en stark positiv pådrivande kraft i klubben.

Grundläggande framåt är att vi kontinuerligt kan utbilda tennisspelare som fyller vår hall och inspirerar nya att fortsätta den härliga sporten. Träningen av vuxna har också kommit igång under den här tiden och kan säkert expandera vidare. Med minskande gymnastik i skolorna kan tennisen bli en bra motionsform.

för livet för dem som får en grundläggande tennisutbildning.

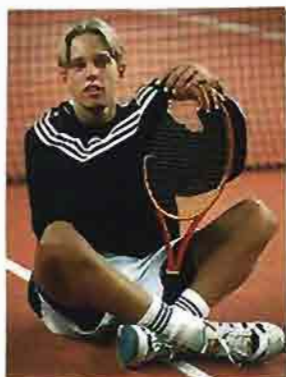
Det är aldrig försent att börja lära sig och det är alltid lika roligt när man kan och förbättrar sitt spel i kamp med goda kamrater.

Framgångsrik tävlingsverksamhet

I tennispelet har TK Hobby haft ett stort antal framgångar i mängder av nationella tävlingar med segrar och finalplatser. Ungdomsverksamheten fortsätter att ligga på en hög nivå och klubben har många duktiga och engagerade spelare ända upp i yppersta eliten med bland annat flera SM-tecken.

Vi ska heller inte glömma bort de äldre seniorerna som visat att laget tillhör den svenska eliten med stora framgångar. Klubbens representationslag har lyckats väl i sina serier. Herrlaget på senare år i övre delen av division 1 och damerna i Eliserien visar att klubben håller hög tenniskvalitet och fostrar många ypperliga spelare.

Turneringen Tunakannan och Eskilstuna Cup fortsätter att vara framgångsrika arrangemang både som tävlingar och ekonomiska bidragsgivare. Under 2000 arrangerade klubben också framgångsrikt SM för 12-åringar.

Mattias Hellström

Nina Wennerström

Ett embryo till stark klubbtennis

På senare tid har startats en motionsserie för klubben spelare. Än så länge med relativt få lag engagerade, men vi ser fram mot att medlemskommittén kan utveckla den här verksamheten ytterligare under kommande år.

Utbildning av tennisspelare klubbens utmaning framåt

Under den här ordförandeperioden har ekonomin skapat utmaningar med den allmänna nedgången i tennisen och den nödvändiga anpassningen av klubbens resurser till förutsättningarna.

Vi har lyckats stärka klubbens ekonomiska system betydligt med en väl fungerande styrelserepresentation, månadsrapportering och allmänt högre standard av den ekonomiska redovisningen efter att klubben börjat köpa tjänsten från Sörmlands Idrottsförbund.

Kvarstår dock att kostnaderna ytterligare behöver anpassas och intäkterna öka genom att fler spelar tennis och i viss mån golf.

Framåt blir utbildning av tennisspelare på alla nivåer klubben utmaning och nyckeln till god ekonomi och trevlig verksamhet för TK Hobby

Staffan Ackell.

TVå av våra mest framgångsrika spelare under 1990-talet

Mattias Hellström: finalist i Australien Opens juniorclass i dubbel och svensk mästare 5 gånger, Nina Wennerström svensk mästare 6 gånger. Båda har också med stor framgång spelat i turneringar såväl nationella som internationella och representerat Sverige i ett flertal ungdomslandskamper.

Spelarmässiga framgångar under 90-talet

Under slutet av 1980-talet och början av 90-talet lade den dåvarande tränaren Peter Englund (under den senare delen av perioden stark assisterad av Fredrik Hörnell) grunden till att klubben blev en av de framgångsrika klubbarna i Sverige på ungdomssidan. Peter och Fredrik besökte skolor och företag och gjorde fin reklam klubben och det var många som nappade och lät sina barn börja i klubbens tennisskola. Efter Peter tog Lars "Lasse" Eriksson över och förvaltade och förnyade spelarunderlaget mycket väl. Lasse kände väl till klubben, dels som aktiv med stora framgångar och dels som personlig tränare till klubbens världsstjärna Kent Carlsson. Nämnas bör också att vi under 90-talet hade två andra duktiga tränare i Magnus Mathisen och Clas-Göran Fredriksson.

Under dessa år erövrade följande Hobby-iter inte mindre än 34 svenska mästerskap. Nina Wennerström vann SM 6 ggr, Mattias Hellström 5 ggr, Åse Törngren 4 ggr, Gunnar Morell, Marcus Lund, Anna Westin, Nicklas Szymanski 2 ggr vardera och Katarina Linde, Louise Östling, Irimi Kotoglou, Anna Oehme, Carolina Pongratz, Pasi Pannula, Tom Eklund, Jacob Adaktusson, Christopher Petersén och Jon Hedman 1 ggr vardera.

Nämnas kan också att våra medlemmar under dessa år även skördade andra stora framgångar. Här några exempel:

- Mattias Hellström gick 1996 till final i Australien Open Juniorklass i dubbel.
- Nina Wennerström vann Eskilstuna Cup 1992 och 1994
- Anna Westin vann Eskilstuna Cup 1995, 1996 och Tunakannen 2000
- Louise Östling vann Tunakannen 1995
- Maria Wolfbrandt vann Tunakannen 1999 och Ladies Cup i Båstad
- Åse Törngren vann Kalle Anka Cup i Båstad 1997
- Tom Eklund vann Eskilstuna Cup 1997 och en ITP-turnering i Finland 1998
- Heikki Reavaara vann Tunakannen 2000
- Nicklas Szymanski vann Eskilstuna Cup 2000

VÅRA ELITSERIELAG.

Under 90-talet var TK Hobby, vid ett tillfälle, en av få klubbar i landet som under ett och samma år hade ett dam- och herrlag i sina respektive elitserier.

Maria Sund, Maria Wolfbrandt, Per Westin (lagledare), Anna Oehme och Anna Westin.

Från vänster: Maria Sund, Maria Wolfbrandt, Per Westin (lagledare), Anna Oehme och Anna Westin.

Andra som spelat i elitserien för Hobby men som inte finns med på bilden är: Louise Östling, Nina Wennerström, Christina Innala, Jermy Landegren, Carolina Pongratz, Marianna Laasanen och mycket unga Åse Tömgren.

Stående: Jon Hedman, Marcus Mathisen, Pasi Pannula och Lars Eriksson (lagledare).
Sittande: Mattias Hellström och Marcus Lund.

Från vänster

- sittande: Mattias Hellström, Marcus Lund
- stående: Jon Hedman, Marcus Mathisen, Pasi Pannula, Lars Eriksson (lagledare)

Andra som spelat för Hobby men som inte finns med på bilden är: Helge Koll och Christopher Petersén

Arrangörsmässiga framgångar under 90-talet.

Föreningen har alltsedan den bildades svarat för många fina arrangemang och 90-talet var inget undantag från denna tradition. De årligen återkommande tävlingarna Tunakannan och Eskilstuna Cup samlade mycket fina startfält och arrangemangen var av bästa märke. Därtill kom att vi fick Svenska Tennisförbundets förtroende att arrangera Europamästerskapskval för lag pojkar 16 år och JSM för flickor och pojkar 16 och 18.

När det gäller Tunakannan så har arrangörsstaben i stort sett ut enligt följande: Ordförande Hans Berg (första hälften av 90-talet) och Sverre Karlsson (andra hälften av 90-talet). Tävlingsledare Gunnar Morell. Tävlingssekreterare Thomas Hellström och kassör Christer Rigö.

När det gäller Eskilstuna Cup inne så utföll tävlingen så bra att man i mitten av 90-talet startade en motsvarighet utomhus. Till en början fick även denna en rivstart med ett stort antal deltagare av våra i Sverige allra bästa i sina respektive åldrar. Efter de första årens stora framgångar för denna tävling (utomhus) avmattades deltagareantalet något bland annat på grund av kollision med andra klubbars tävlingar. De tongivande i organisationen för Eskilstuna Cup inne och ute har varit: Stig Bergh, Stig Ludvigsson, Stefan Lundh, Thomas Holmström och på senare år juniorkommittén med Thomas Johnsson som ordförande.

Det allra största arrangemanget var när vi fick Svenska Tennisförbundets förtroende att arrangera 1994 års Europamästerskapskval för lag pojkar 16 år. Lagom till tävlingen såg Rolf Pettersson och Stefan Lund till att de två nya utebanorna och läktaren var färdiga och föreningen kunde ståta med en av de finaste anläggningarna i Sverige. Banorna var i topptrim tack vare Ernst Mathisen som offrade en stor del av sin semester. I den kommitté som tillsattes var Stig Ludvigsson tongivande. Med bravur och skicklighet tog han ut så mycket som möjligt av de övriga mycket rutinerade ledamöterna. Förutom Stig Ludvigsson bestod kommittén av följande: Stig Bergh, Thomas Hellström, Stefan Lund, Bengt Heed, Björn Sjöberg och jag själv (Sverre), som svarade för framtagning av programblad. Kommittén var starkt assisterade av klubbens ordförande Rolf Pettersson.

1996 var det åter dags för ett stort arrangemang. Föreningen stod som arrangör för JSM flickor och pojkar 16 och 18 år. De som höll i trådarna var Stig

Ludvigsson, Stefan Lund och Thomas Hellström starkt assisterad av klubbens ordförande Stig Bergh.

Utöver ovanstående uppräknade arrangemang har vi under 90-talet med framgång svarat för andra fina tävlingar i turneringar och seriespel. Bakom alla dessa framgångar har vi utöver de respektive kommittéer som nämnts haft stor hjälp av andra medlemmar som ställt upp med "markttjänst" o.s.v. Tillsammans med denna hjälp och den hjälp vi fått av sponsorer har det varit möjligt att kunna genomföra tävlingarna med gott resultat

Stig Bergh

Stig Ludvigsson

Thomas Hellström

Stefan Lund

TUNAKANNAN – EN KLASSIKER

Så här skriver Olle Eriksson, vår första ordförande i klubben – ”En måndagslunch år 1941 satt Algot W. och jag i bastun och pratade tennis med klädesdirektören Eric Skoglund. Om han skänkte en kanna, så skulle vi göra en tävling. Sagt och gjort, på lördagen samma vecka startade första Tunakannan.” Därefter har den spelats i obruten följd, med undantag för några gånger under krigsåren på 40-talet då vintrarna var för kalla att spela i den gamla tennishallen på Västeråsvägen, samt 1992 då det saknades sponsorer

I och med Tunakannan år 2000 så har den spelats 56 gånger och är en av de äldsta inomhustävlingarna i Sverige när det gäller tennis. Genomgående har tävlingen samlat bra startfält och många av vårt lands absoluta stjärnor har passerat revy.

Vi tackar Olle Eriksson och Algot W. vilka var upphovsmännen bakom starten av tävlingen. Ett stort tack till Gunnar Morell som under årens lopp svarat för att hålla tävlingen vid liv, bland annat genom att få fram så imponerande fina startfält år efter år. Som flerårig ordförande i kommittén för Tunakannan, så vet jag vilket arbete han lägger ner. Tack även Thomas Hellström, Christer Rigö och Gunnar Holmström för ert fina arbete. Thomas som rutinerad tävlingssekreterare, Christer som kassör och Gunnar som tillsammans med Gunnar Morell och mig skaffar sponsorer och annonsörer i programblad.

Fram till och med 1977 var Tunakannan en handicaptävling. Därefter har följande segrat:

Herrar	Damer
1978 Ola Hällgren, Norrmjöle TK	-
1979 Douglas Palm, KLTK	-
1980 Olle Palmér, SALK	Chatarina Lindqvist, Fair Play TK
1981 Jan Källqvist, SALK	Lena Sandin, Trollbäckens TK
1982 Mats Wilander, Växjö TK	Helena Olsson, Upsala TK
1983 Magnus Tideman, Upsala Stud IF	Karina Schultz, SALK
1984 Johan Carlsson, Linköpings TK	Annika Karlsson, JK Vetlanda
1985 Richard Berg, Örebro TK	Helena Dahlström, Linköpings TK
1986 Jonas B Svensson, GLTK	Catrin Jexell, Söndrums TK
1987 Ulf Stenlund, SALK	Catrin Jexell, Söndrums TK
1988 Ulf Stenlund, Hedemora TK	Catrin Jexell, Söndrums TK
1989 Richard Berg, Örebro TK	Helena Dahlström, Landskrona TK
1990 Johan Carlsson, Linköpings TK	Carina Carlsson, Örebro SK
1991 Richard Berg, Örebro TK	Jonna Jonerup, Landskrona TK
1992 Inställt	Inställt
1993 Conny Falk, Trollbäckens TK	Maria Capistrano, SALK
1994 Andreas Ehrnwall, Upsala Stud IF	Maria Lindström, Trollbäckens TK
1995 Thomas Johansson, Linköpings TK	Louise Östling, TK Hobby
1996 Johan Alvé, IS Göta	Maria Capistrano, SALK
1997 Fredrik Jönsson, Malnö TK	Helena Nordvall, GLTK
1998 Johan Settergren, Växjö TK	Jenny Falk, SALK
1999 Nicklas Timfjord, GLTK	Maria Wolfbrandt, TK Hobby
2000 Heikki Raevaara, TK Hobby	Anna Westin, TK Hobby

Sverre Karlsson

Eskilstuna Cup

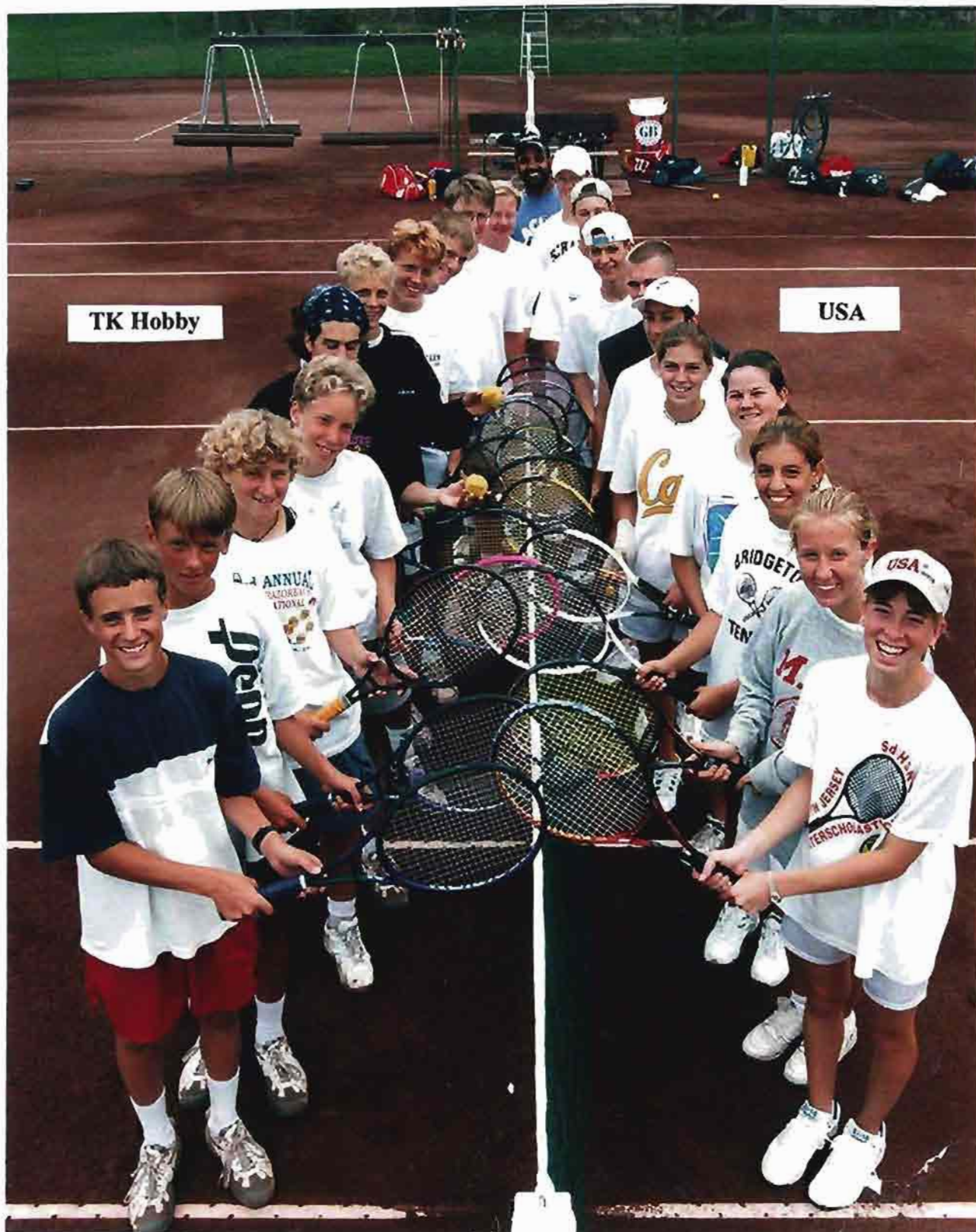
Riktigt hur man kom idén att starta cupen vet jag inte. Däremot vet jag att en av initiativtagarna var Stig Bergh, som sedermera blev ordförande i föreningen. Till sin hjälp hade han "eldsjälen" Stig Ludvigsson, Thomas Hellström och Stefan Lund m.fl.. Från allra första början blev det en tävling som fick stor genomslagskraft och samlade i stort sett hela den svenska eliten av ungdomar i åldersklasserna 13-, 14- och 15 år. Det utländska inslaget, speciellt från våra grannländer Finland, Norge och Danmark var också mycket stort.

Eskilstuna Cup är i idag en av de största tennisturneringarna för ungdomar i Sverige med internationellt deltagande. En seger betraktas av många större än ett svenskt mästerskap. När man läser nedanstående lista över de som segrat i tävlingen så finner man att många av dem gått mycket långt. Bland dagens svenska elit återfinns bland annat Thomas Johansson, Magnus Norman och Andreas Vinciguerra.

1987 13 år	Thomas Johansson, Linköpings TK	Marie Linusson, Ulricehamns TK
14 år	Jonas Kvamlöf, Uppsala Stud.IF	Anna Claesson, TK Orvak
15 år	Johan Alvéén, Helsingborgs TK	Karin Hehenberger, KLTK
1988 13 år	Tobias Hildebrand, SALK	Åsa Karlsson, Västerås TK
14 år	Daniel Sonesson, IS Göta	Marie Akbrant, SALK
15 år	Rickard Wennerhjelm, Sundbybergs TK	Anna Claesson Orvak
1989 13 år	Martin Sjökvist, TK Orvak	Jeanette Ericson, Uppsala Stud.IF
14 år	Tuomas Ketola, Finland	Caroline Gideskog, Linköpings TK
15 år	Thomas Johansson, Linköpings TK	Sofia Hjurt, Upsala TK
1990 13 år	Björn Rehnqvist, Lerums TK	Helena Hammargren, Karlstads TK
14 år	Anders Stenman, Västerås TK	Jeanette Ericson, Uppsala Stud.IF
15 år	Magnus Norman, Filipstads TK	Sofia Persson, Upsala TK
1991 13 år	Marcus Sarstrand, Elfsborgs TK	Annica Lindstedt, Båstad-Malmens TK
14 år	Fredrik Jönsson, Svodala TK	Jessica Kjellgren, GLTK
15 år	Anders Stenman, Västerås TK	Stefanie Hesse, Tyskland
1992 13 år	Joel Christensen, Bellevue TK	Nina Wennström, TK Hobby
14 år	Johan Settergren, Kalmar TK	Maria Persson, Lerums TK
15 år	Fredrik Jönsson, Malmö TK	Helena Hammargren, Karlstad TK
1993 13 år	Jacob Adaktusson, Järfälla TK	Diana Majkic, Bankeryds TK
14 år	Kristofer Stahlberg, Norrköpings TK	Erika Ohlsson, Kils TK
15 år	Björn Rehnqvist, Lerums TK	Hanna-Katri Aalto, Finland
1994 13 år	Andreas Vinciguerra, Malmö TK	Anna Andersson, Falkenbergs TK
14 år	Jacob Adaktusson, Järfälla TK	Nora Kiviharju, Finland
15 år	Tobias Clemens, Tyskland	Nina Wennström, TK Hobby
1995 13 år	Joachim Johansson, Södertälje TK	Maarit Nieminen, Finland
14 år	Kristian Pless, Danmark	Anna Westin, TK Hobby
15 år	Jacob Adaktusson, Järfälla TK	Eva Dyrberg, Danmark
1996 13 år	Marios Dimakos, SALK	Cecilia Holland, SALK
14 år	Filip Prpic, Helsingborgs TK	Alexandra Srdovic, SALK
15 år	Andreas Vinciguerra, Malmö TK	Anna Westin, TK Hobby
1997 13 år	Robin Soderling, Tibro TK	Hanna Noon, Örebro TK
14 år	Tom Eklund, TK Hobby	Marianna Laasanen, Finland
15 år	Johan Berg, SALK	Anna Eriksson, Järfälla TK
1998 13 år	Stefan Falkenström, Örebro SK	Emma Laine, Finland
14 år	Henrik Lilja, Värnamo TK	Piia Soumalainen, Finland
15 år	Marios Dimakos, SALK	Marianna Laasanen, Örebro TK
1999 13 år	Christian Rojmar, Malarhöjdens TK	Åse Törnngren, TK Hobby
14 år	Kristofer Järpmyr, Ullevi TK	Emma Laune, Finland
15 år	Jua Barkov, Finland	Marianne Keränen, Finland
2000 13 år	Nicklas Szymanski, TK Hobby	Charlotte Kristiansson, Gothia TK
14 år	Ervin Eleskovic, Göta TK	Åse Törnngren, TK Hobby
15 år	Jakob Klacsson, Lidköpings TK	Jasmina Hamzik, Smålandsstenars TK

Svenska och Amerikanska framtidslöften ?

TK Hobbys ungdomsverksamhet har alltid varit på en stor och framgångsrik nivå, vilket bland annat framgår av alla de meriterande mästerskapstitlarna våra ungdomar erövrat. Utbytet med andra klubbar har också varit omfattande. Här ett besök under 90-talet av härliga ungdomar från USA. 1992 utsågs TK Hobby till Sveriges bästa tennisklubb på ungdomssidan och erhöll för detta "Macke" Wallenbergs- trofé.

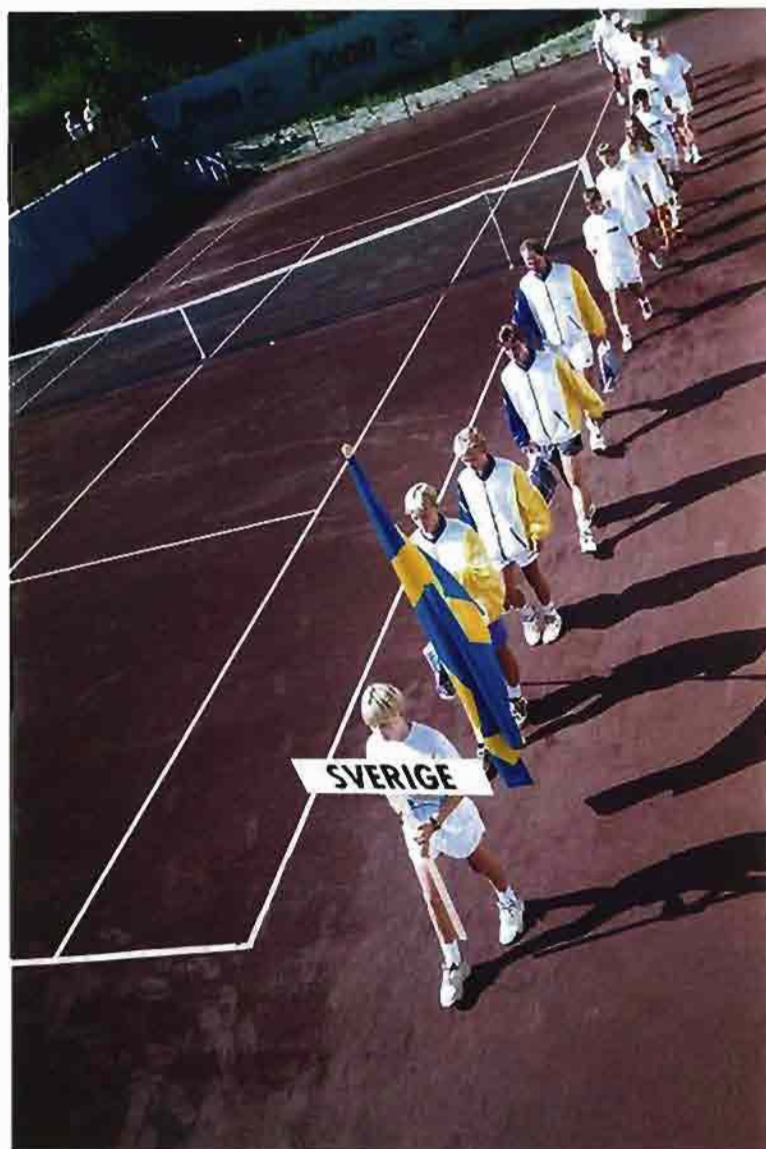
1994 ÅRS KVAL TILL EUROPAMÄSTER- SKAP FÖR LAG POJKAR 16 ÅR.

Allt just Eskilstunaklubban fick förtroendet var enligt Svenska Tennisförbundets representant ingen tillfällighet. Det är inte många föreningar i Sverige som kan erbjuda sex utebanor i toppskick. Dels har TK Hobby en spelare med i landslaget och snudd på ytterligare en (Marcus Lund) och dels har klubben gjort sig känd för att med gott resultat genomfört ett flertal stora ungdomsturneringar.

Enligt pressen, samt representanter från de deltagande länderna och Svenska Tennisförbundet blev tävlingen en succé, såväl sportsligt som arrangörmässigt. Under själva tävlingen fick också klubben motta många berömmade ord över anläggningen och för den anda som genomsyrar hela föreningen, från den allra yngsta till den äldsta. Det är som en av Svenska Tennisförbundets representanter sa, "inte ofta om det över huvudtaget förekommer, att man får se klubbens ordförande och den allra yngsta bollkallen gå och sopa banorna".

Deltagande länder var Vit-Ryssland (Belarus), Finland (Finland), Storbritannien (Great Britain), Sverige (Sweden), Norge (Norway), Ryssland (Russia), Ukraina (Ukraine)

Segrade gjorde Sverige som i finalen slog Storbritannien med 2-1. I det svenska laget ingick vår egen Mattias Hellström, Björn Rehnqvist och Per Tomardtsson. Lagledare var Johan Sjögren. Mattias vann sina två singlar och en dubbel tillsammans med Björn Rehnqvist.

Det svenska laget tågar in på
center-courten.

Fanbärare är vår egen

Mattias Hellström.

Därefter följer:

Björn Rehnqvist,

Per Tomardtsson,

Johan Sjögren (lagledare)

Klubbens ordförande, Rolf Pettersson, svarade för välkomst och invigningstalet. Samtliga nationers spelare och ledare stod prydligt uppställda på center-courten, liksom funktionärer och "bollkallar". Själva inramningen i övrigt med blommor, flaggor och nationalsyner mm var imponerande.

Sveriges segrande lag:
Från vänster: Mattias Hellström, Björn Rehnqvist, Per Tomadsson och lagbasen Johan Sjögren i bakgrunden

JUNIOR-SM 1996.

Det lyckade arrangemanget vid 1994 års Europamästerskapskval för lag pojkar 16 år fick medföra att TK Hobby sökte och fick förtroendet att arrangera ännu en stor tävling. Den här gången JSM för flickor och pojkar 16 och 18 år. För att möta det stora deltagareantalet ställde vi upp med 11 st grusbanor, varav 2 st fick lånas av TK Torshälla. Själv förfogade vi vid denna tidpunkt över 6 st banor, varav 3 st i anslutning till Eskilstuna Golfklubb.

Även de här gången kom vi undan med hedern i behåll. Arrangemanget blev mycket lyckat tack vare det fina lagarbete som våra medlemmar utförde. Banorna som togs i anspråk var i topptrim och anläggningen smyckad på bästa sätt.

I det mycket starka startfältet höll sig de våra väl framme, vilket framgår av nedanstående:

I PD 18

- Guld till Martias Hellström/Björn Rehnqvist (Lerum)
- Silver till Marcus Lund/Johan Örtegren (Sollentuna)

I FS 18

- Silver till Nina Wennerström

I FD 18

- Silver till Nina Wennerström/Diana Majkic (Lerum)

VÅRA TRÄNARE

Peter Englund var den som tillsammans med Fredrik Hörnell lade grunden till de explosionsartade framgångarna under 90-talet.

Peter och Fredrik besökte kommunens skolor och gjorde en så fin reklam för vår verksamhet att vi hade svårt att ta emot alla ungdomar som ville lära sig spela tennis.

Av det stora urvalet av ungdomar som kom har en del kommit- och kommer att gå mycket långt.

Lars "Lasse" Eriksson som tog över efter Peter förvaltade spelarunderlaget väl och framgångarna bara fortsatte. Lasse var mycket rutinerad efter långvarig vistelse som tränare i Tyskland och personlig tränare till Kent Carlsson.

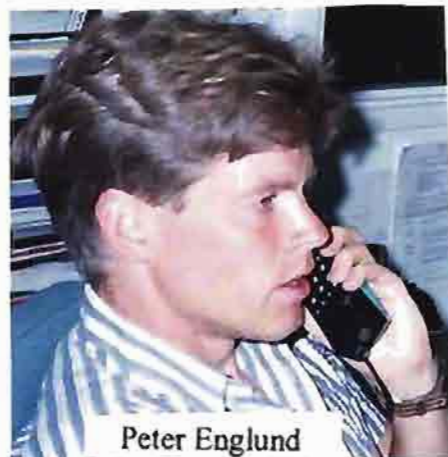
Peters och Lasses fina egenskaper togs också i anspråk av Svenska Tennisförbundet i landskamper och landslagsläger.

Under 90-talet hade vi två andra, av ungdomarna, mycket populära tränare. Det Magnus Mathisen och Claes-Göran Fredriksson, numera tränare i KLTK resp. Tyskland.

Marcus Lund

1996 blev ett fint år för Marcus. Blev tillsammans med Johan Örtegren (Sollentuna) svensk mästare inomhus silver utomhus. Kvalificerade sig till Paris Open huvudtävling för i dubbel för juniorer. Tog ATP-poäng i såväl singel som dubbel m.m.

Peter Englund

Lars "Lasse" Eriksson

ÖVRIGT ATT MINNAS FRÅN 90-TALET

Det har varit svårt att sovra bland allt som hänt under 90-talet. Jag har valt två arrangemang som dels visar styrelsens strävan att få så många som möjligt att spela tennis och dels visar det fina kamratskap som råder bland klubbens medlemmar och bland dem som en gång fått sin fostran i klubben men av olika skäl befinner sig på annan ort och numera spelar för andra klubbar.

Tennisens dag 1997 i samarbete med Eskilstunakuriren.

I ett försök att locka så många som möjlig att spela tennis fick Rolf Pettersson och Sverre Karlsson styrelsens förtroende att arrangera Tennisens Dag. Det var ett uppdrag vi med glädje tog oss an, för tennisen har givit oss så mycket som vi ville dela med oss till andra för att få prova på. Trots hård konkurrens denna dag av andra stora arrangemang i Eskilstuna blev dagen för oss lyckad. Det var många som i det vackra vädret tog tillfälle i akt och deltog i någon av alla de aktiviteter som erbjöds. Programmet i sin helhet omfattade: tennisingympa, rullstols-tennis, mätning av servhastighet, kändistennis, tipspromenad och försäljning av tennisartiklar.

Tennisingympa under ledning av Friskis & Svettis Tiina Turpienen. Imponerande stort deltagareantal.

På bana 4 inomhus hade en IDS-radar monterats upp där besökarna fick tillfälle att se hur hårt de kunde serva. Uppvisning i rullstols-tennis av de rullstolsbundna landslagsspelarna Nicklas Larsson och Johan Haglund under överinseende av Svenska Handicapskommitténs ordförande Stig Ericsson. Efter uppvisningsspelet blev det tillfälle för andra att prova på.

Kändistennis med vår före detta stjärna Kent Carlsson som tävlingsledare. I finalen segrade Sörmlands Tennisförbund över polisen. I det segrande laget spelade STF ordförande Ernold Sandberg och dess sekreterare Loe Ömered.

Försäljning av tennisartiklar, till stor del skänkta av sponsorer och gamla medlemmar, gick mycket bra och gjorde sitt till för det fina ekonomiska överskottet.

Curts julecup i dubbel

Curt Blomqvist har under hela 90-talet på självaste juldagen arrangerat i cup i dubbel. Att denna tävling är mycket uppskattad framgår av att den samlar många av de spelare som flyttat till andra orter och spelar för andra klubbar. Tillsammans med vår egna nya förmågor bjuder de under lättsamma former spel av yppersta klass.

Från vänster: Bakre raden: Fredrik Hörnell, Pasi Pannula, Mattias Hellström, Christopher Petersén, Christer Carlsson, Marcus Mathisen och Magnus Mathisen. Knästående Roger Stenqvist, Johan Westin. Daniel Byh. Per Westin och Marcus Lund. Liggande Curt Blomqvist.

Föreningens mästare, Davids Cup-spelare, ordförande och hedersmedlemmar

Europamästare:

1974 Göran Bergstrand PS15 ute
1977 Göran Bergstrand PS18 ute
1981 Kent Carlsson Lag 14 ute
1981 Kent Carlsson PS18 ute
1982 Kent Carlsson Lag 14 inne
1982 Kent Carlsson Lag 14 ute
1982 Kent Carlsson PS14 ute
1983 Kent Carlsson PS16 ute
1983 Kent Carlsson Lag 16 ute
1983 Kent Carlsson Lag 18 ute

Svenska mästare:

1945 Rolf Pettersson PD12 ute
1956 Gustaf Cavalli Lag sen inne
1956 Ragnar Lewin Lag sen inne
1956 Bo Sigra Lag sen inne
1958 Gustaf Cavalli HD sen inne
1960 Barbro Widlund FS15 ute
1962 Curt Käll HD46 inne
1972 Sven Garpell HD56 ute
1974 Göran Bergstrand PS16 inne
1974 Göran Bergstrand PS16 ute
1974 Mariette Hagberg FS12 ute
1977 Göran Bergstrand PD18 ute
1980 Kent Carlsson PS12 inne
1980 Kent Carlsson PS12 ute
1981 Kent Carlsson PD14 ute
1982 Kent Carlsson PD14 inne
1982 Kent Carlsson PS14 inne
1982 Kent Carlsson PD14 ute
1983 Curt Käll HS66 inne
1985 Gunnar Morell MD 41/46 inne
1987 Fredrik Hörmell PD16 inne
1987 Karl-Bertil Olsson HD66 ute
1987 Per Norberg HD66 ute
1987 Fredrik Hörmell PD16 ute
1988 Marianne Jansson DS36 ute
1991 Nina Wennerström FD12 ute
1991 Nina Wennerström Lag 15 inne
1991 Katarina Lindé Lag 15 inne
1991 Louise Östling Lag 15 inne
1991 Nina Wennerström FD12 inne
1993 Nina Wennerström FS14 inne
1994 Pasi Pannula HS21 inne
1994 Mattias Hellström PS16 inne
1994 Mattias Hellström PD16 inne
1994 Mattias Hellström PS16 ute
1994 Mattias Hellström PD16 ute
1995 Nina Wennerström FS16 inne
1995 Irini Kotoglou FD 16 inne
1995 Tom Eklund PD12 inne
1995 Nina Wennerström FS15 ute
1995 Anna Oehme FD14 ute
1995 Anna Westin FD14 ute
1996 Marcus Lund PD18 inne
1996 Mattias Hellström PD18 ute
1997 Gunnar Morell HD55 inne

1997 Jacob Adaktusson PD18 inne
1997 Christopher Petersén HD21 inne
1997 Jon Hedman HD21 inne
1997 Åse Törngren FD12 inne
1997 Anna Westin FD15 ute
1998 Åse Törngren FD12 inne
1998 Gunnar Morell HD60 ute
1998 Marcus Lund HD21 inne
1999 Nicklas Szymanski PD12 ute
2000 Carolina Pongratz DS21 inne
2000 Åse Törngren FD16 inne
2000 Åse Törngren FD14 ute
2000 Nicklas Szymanski PD14 ute

Davis Cup-spelare:

1977 Jan Norbäck (1 singel 1-0)
1977 Jan Norbäck (2 dubbel 1-1)
1977 Douglas Palm (1 dubbel 1-0)
1986-88 Kent Carlsson (4 singel 4-0)

----- 0000 -----

Ordförande:

1940 Olle Eriksson
1948 Loffe Olson
1949 Eric Gullberg
1950 William Håkansson
1954 Tage Hermansson
1958 William Håkansson
1963 Arne Johansson
1966 Folke Wallén
1969 Sven Garpell
1974 Arne Axelsson
1975 Jan Nilsson
1981 Tomas Victorin
1988 Sten Wahlgren
1991 Rolf Pettersson
1995 Stig Bergh
1998 Staffan Ackell

Hedersmedlemmar:

Nr.1 Olle Eriksson
Nr.2 William Håkansson
Nr.3 Curt Käll
Nr.4 Rolf Pettersson
Nr.5 Sverre Karlsson

Kent Carlsson klubbens världsstjärna i tennis, med 8:a Europamästerskap och som bäst rankad 6:a i världen

Tennisklubben Hobby • Vagnmakarevägen 6 • 633 62 Eskilstuna

www.come.to/tkhobby